

Utgives av
EVANGELIIPRESS FÖRLAGS AB
Box 1712, 701 17 ÖREBRO
Författare Richard Wurmbrand

Innehåll:

Marx' kristna skrifter	3
Oulanem hämnas	5
Egendomliga riter i Marx' familj	9
Marx möter Hess och Bakunin	11
Djävulsdikter	13
Marx' och Engels' privatliv	14
Kontakt med teosofin	19
En tjänsteflickas avslöjande	21
Familjebrev	21
Levnadstecknares vittnesbörd	22
Bukarin – Stalin – Mao	23
Hädiska versioner av Herrens bön	24
Sovjetunionens "Små Djävlar"	26
Religiösa obsceniteter	28
Marx och Darwin	30
Moses Hess' falska sionism	32
Sambandet mellan kommunism och satanism	38
Orginform	38
Grader i satanistisk initiering	39
Robin Goodfellow	41
Lenins grav	41
Reaktioner	42
Till alla er, marxister	45
Slutord	46
LISTA ÖVER FÖRKORTNINGAR	47
BIBLIOGRAFI	48

ISSN 0347-9102

Tryckt hos Tryckcentralen i Örebro AB 1980

Marx' kristna skrifter

Innan Karl Marx blev ekonom och ryktbar kommunist var han humanist. Idag är en tredjedel av världen marxistisk. Även i kapitalistländer sympatiserar många människor med marxismen i en eller annan form. Det finns kristna – ja, t o m präster i hög ställning – som är övertygade om att Kristus visserligen har det bästa svaret på hur man kommer till himmelen men att Marx visste bättre hur man hjälper jordens svältande, nödlidande och förtryckta människor.

Det påstås att Marx var djupt människovänlig. Han behärskades av en enda tanke: att hjälpa de utsugna massorna. Han ansåg att det var kapitalismen som utarmade dem. När väl det ruttna kapitalistiska systemet krossats kommer – efter en övergångsperiod av proletariats diktatur – ett samhälle att uppstå där varje människa arbetar efter sin förmåga i kollektivt ägda fabriker och jordbruk och var och en kompenseras efter sina behov. Ingen statsmakt kommer att härska över individen, det blir slut på krig och revolutioner, alla människor kommer att leva i ett evigt, universellt broderskap.

Men för att massorna skall leva lyckliga räcker det inte med att avskaffa kapitalismen. Marx skriver: "Religionen, människans illusoriska lycka, måste avskaffas för att hon skall uppnå verklig lycka. Att uppmana henne att överge sina illusioner beträffande hennes levnadsvillkor är att uppmana henne att överge ett tillstånd som kräver illusioner. Kritik av religionen är därför en kritik av denna jämmerdal där religionen är en tröst."¹

Marx var motståndare till religionen därför att den hindrar förverkligandet av det kommunistiska ideal han betraktade som enda lösningen på världens problem.

Så brukar marxister beskriva sin inställning. Det finns präster som beskriver den på samma sätt. Kyrkoherde Oesterreicher (England) har sagt följande i en predikan: "Kommunismen i vår tid må ha goda och dåliga sidor, men ursprungligen var den en rörelse som ville arbeta för att förhindra utsugning av människor. Sociologiskt sett har kyrkan alltid stått och står fortfarande i stor utsträckning på utsugarnas sida. Karl Marx, vars teorier inte förmår dölja en lidelse för rättvisa och broderskap som grundar sig på de judiska profeterna, hatade religionen därför att den utnyttjades som ett redskap för att bevara status quo i ett samhälle där barn tvangs arbeta ihjäl sig för att andra skulle bli rika här i England. Att kalla religionen ett opium för folket var

ingen obefogad anklagelse för hundra år sedan . . . Som bröder i Kristi kyrka måste vi uppriktigt bekänna att vi står i djup skuld till varje kommunist."²

Marxismen påverkar människors tänkande på grund av sina framgångar. Men framgång bevisar ingenting. Bedragare är ofta framgångsrika. Framgång bekräftar både misstag och sanning. Misslyckande är ofta värdefullt därför att det kan visa vägen till en djupare sanning. Låt oss därför analysera några av Marx' skrifter utan hänsyn till deras framgång.

I sin tidigaste ungdom var Marx kristen. Hans första tryckta skrift har titeln *De troendes Förbund med Kristus*. Där finner vi följande vackra ord: "I kärleken till Kristus vänder vi samtidigt våra hjärtan till våra bröder som är andligt förbundna med oss och för vilka Kristus offrade sig själv."

Marx kände alltså till ett sätt för människorna att bli bröder, nämligen kristendomen.

Han fortsätter: "Förbundet med Kristus kan ge en inre upphöjdhet, tröst i sorgen, lugn i förtröstan och ett hjärta mottagligt för mänsklig kärlek, för allt ädelt och stort, inte för att vinna ära och berömmelse utan för Kristi egen skull."³

Ungefär vid samma tid skriver Marx i sin avhandling *Ung mans tankar vid valet av levnadsbana*: "Religionen själv lär oss att det ideal vi alla strävar att efterlikna offrade sig för mänskligheten, och vem vågar motsäga detta? Om vi väljer den bana där vi kan utträta mest för Honom, då kan vi aldrig krossas av våra bördor, ty då offerar vi oss för allas bästa."⁴

Ingen omvändelse och inget avfall från tron förändrar en människa till hundra procent. Gamla övertygelser eller tvivel bryter ibland fram i ens medvetande och avslöjar att de inte plånats ut ur ens sinne utan bara förträngts till det undermedvetna. Det gamla Kristus-komplexet visar sig i Marx' skrifter långt efter förvandlingen till militant religionsbekämpare.

T o m i en så svårtillgänglig bok om ekonomisk politik som *Kapitalet* där tankar om religion knappast hör hemma, avviker den mogna, religionsfientlige Marx från ämnet och skriver: "Kristendomen med sin kult av den abstrakta människan, i synnerhet i dess borgerliga utvecklingsformer, protestantism, deism o s v, är den bästa formen av religion."⁵

Kom ihåg att Marx en gång var en troende kristen.

När han avslutat sina gymnasiestudier stod följande att läsa i hans betyg i ämnet religionskunskap: "Hans kunskaper i den kristna tron och moralen är tämligen goda och välgrundade. Han

behärskar i viss utsträckning också den kristna kyrkans historia.”⁶

Oulanem hämnas

Kort efter utdelandet av detta betyg hände något egendomligt i Marx' liv. Han blev djupt, lidelsefullt antireligiös. En ny Marx börjar träda fram.

I en dikt skriver han: ”Jag vill ta hämnd på Honom som härskar där uppe.”⁷ Han var alltså övertygad om att det finns Någon som härskar där uppe och han hade kommit ihop sig med Denne, trots att Han aldrig gjort Marx något ont. Marx tillhörde en relativt välbärgad familj. Han behövde aldrig svälta under sin barndom. Han hade det mycket bättre ställt än många av sina studentkamrater. Vad var då orsaken till detta hemska hat mot Gud?

Man känner inte till någon personlig orsak. Var då Marx när han skrev detta ett språkrör för någon annan? Varför skrev han följande rader i sin dikt *En förtvivlads vädjan* i en ålder då varje normal ung människa hyser vackra drömmar om att hjälpa andra och om valet av levnadsbana?

”Så en gud har tagit mitt allt
i ödets förbannelse och fördärv.
Alla hans världar är oåterkalleligt borta.
För mig återstår blott hämnd.

Jag skall bygga min tron högt mot himmelen,
kall, skrämmande skall dess spira resa sig.
Dess bålverk – vidskeplig fruktan.
Dess väktare – svartaste lidande.

Den som med friskt öga beskådar den
skall vända sig bort, dödligt blek och stum,
slagen av blind och kall död.
Må hans lycka bereda sig en grav.”⁸

Orden ”jag skall bygga min tron . . .” och bekännelsen att det från den som sitter på tronen skall utgå fruktan och lidande, påminner om Lucifers skrytsamma ord: ”Jag vill stiga upp till himmelen; högt ovanför Guds stjärnor . . .” (Jesaja 14: 13).

Men varför önskar sig Marx en sådan tron? Svaret finns i ett föga känt drama, som han också skrev under sin skoltid. Det heter *Oulanem*, och titeln behöver en förklaring.

Det existerar en satanistisk kult. Till dess ritualer hör svarta mässor, lästa vid midnatt av satanistiska präster. Svarta ljus placeras uppochner i ljusstakarna. Prästen är klädd i full ornat, men med fodret utåtvänt. Han läser den vanliga mässan men baklänges d v s han börjar från slutet. Guds, Jesus' och Marias heliga namn läses baklänges. Ett krucifix hängs uppochner eller trampas på. En naken kvinnokropp används som altare. På en helgad oblat, stulen från en kyrka, skrivs namnet Satan, och den används sedan i ett gyckel med nattvarden. Under den svarta mässan bränns en bibel. Samtliga närvarande lovar att begå de sju dödssynder som räknas upp i den katolska katekesen och att aldrig göra en god gärning. En orgie följer.

Djävulsdyrkan är en gammal företeelse. I femte Mosebok 32: 17 läser vi att judarna "offrade åt onda andar". Längre fram i historien lät Israels konung Jerobeam viga djävulspräster (Andra Krönikeboken 11: 15).

Karakteristiskt nog är *Oulanem* en förvrängning av ett heligt namn – det är ett anagram av Emanuel, ett bibliskt namn för Jesus som på hebreiska betyder "Gud är med oss". Namnförvrängningar av det slaget anses verksamma i svart magi.

För att kunna förstå dramat *Oulanem* måste vi först känna till Marx' egendomliga bekännelse i dikten *Fiolspelaren*, som varken han själv eller hans anhängare har velat kännas vid.

"De djävulska ångorna stiger och fyller min hjärna,
till dess jag blir galen och mitt hjärta i grunden förändrats.
Ser du detta svärd?
Mörkrets furste sålde det till mig."

Dessa rader får sin särskilda betydelse om man känner till den satanistiska kultens högre invigningsritual. Då överlämnas till den som skall upptas ett "förtrollat" svärd, som skall skänka honom framgång. Han betalar det genom att med blod från sina handleder underteckna ett kontrakt som går ut på att hans själ efter döden tillhör Satan.

Nu ett citat ur dramat *Oulanem*:

”Och de är också Oulanem, Oulanem.
Namnet klingar som döden, klingar ut
tills det dör bort i ett ömkligt rosslande.
Sluta, nu vet jag! Det stiger upp ur min själ
lika klart som luften, lika starkt som mitt eget skelett.”¹⁰

Ännu har jag kraft i mina unga armar
att hugga tag och krossa dig (d v s den personifierade
mänskligheten)

med våldsamt kraft.

Avgrundens mörker omsluter oss båda.

Du sjunker och jag följer skrattande efter,
medan jag viskar i ditt öra, 'Följ mig nedåt, min vän'.”¹¹

Bibeln, som Marx studerade under sin gymnasietid och som han även längre fram var väl förtrogen med, säger att Djävulen kommer att fjättras av en ängel och kastas i avgrunden (Uppenbarelseboken 20: 3). Marx vill dra ner hela mänskligheten i denna avgrund, avsedd för Djävulen och hans anhang.

Vem talar genom Marx i detta drama? Är det verkligen rimligt att tänka sig att en ung man har som sitt livs dröm att störta mänskligheten i mörkrets avgrund (det ”yttre mörkret” är ett bibliskt uttryck för helvetet) och själv skrattande följa efter dem han lyckats förleda? Ingenstans i hela världen upphöjs detta till ideal utom i den satanistiska kyrkans högsta initieringsriter.

Tiden nalkas för Oulanems död. Han säger då:

”Fördärvad, fördärvad. Min tid har runnit ut.

Klockan har stannat, pygméhuset har fallit samman.

Snart skall jag sluta evigheten till mitt bröst,

och snart skall jag utslunga väldiga förbannelser över
människosläktet.”¹²

Marx älskade Mefistofeles ord i Faust: ”Allt som finns är värt att förstöras.” Allt – inklusive proletariatet och kamraterna. Marx citerar dessa ord i sitt verk *Louis Bonapartes 18:e brumaire*.¹³ Stalin hörsammade dem och förintade till och med sin egen familj.

Satanisterna är inte materialister utan tror på ett evigt liv. Oulanem, den person som för Marx' talan, bestrider inte själens odödlighet. Han erkänner den, men för honom är det eviga livet ett liv av våldsammaste hat. Det är värt att notera att för

demonerna är evighet det samma som pina. Jesus förebråddes sålunda av de onda andarna: "Har du kommit hit för att plåga oss förrän tid är?" (Matteus 8: 29)

Marx fortsätter:

Ha! evigheten! hon är vår eviga sorg,
en obeskrivlig och omätlig död,
en ond, falsk skapelse, uttänkt för att håna oss,
då vi själva är som urverk, blint mekaniska,
skapade till tidens och rummets dårar,
utan annat syfte än att fördärvas
så att något skall finnas att fördärva.¹⁴

Vi börjar ana vad som hänt med den unge Marx. Han hade haft en kristen övertygelse men levde inte i enlighet därmed. Hans brevväxling med fadern vittnar om att han slösade bort stora summor på nöjen och att han ständigt befann sig i konflikt med föräldraauktoriteten. Sedan tycks han ha kommit i kontakt med den ytterst hemliga satanistiska sektens läror och genomgått invigningsriterna. I sina hallucinatoriska orgier ser satansdyrkarna sin mästare, och han talar genom dem. Marx är således bara Satans språkrör när han säger "Jag vill hämnas på Honom som härskar där uppe." Här följer slutet av *Oulanem*:

OM någonting finns som förtär,
så skall jag kasta mig in i det
om jag så drar hela världen i fördärvet –
världen som står mellan mig och avgrunden
skall jag krossa till småbitar med mina ihållande
förbannelser.

Jag lägger mina armar kring dess hårda verklighet:
i min omfamning skall världen tyst förtvina
och sjunka ned i fullständig intighet,
gå under, upphöra att existera – det vore att verkligheten leva.¹⁵

I Oulanem gör Marx detsamma som Djävulen gör: han överlämnar hela mänskligheten åt fördömelse. *Oulanem* är förmodligen det enda drama i världen där alla personerna är medvetna om sin egen ondska, skryter med den och framhäver den. I detta drama finns inte svart och vitt. Där finns ingen Claudius eller Ofelia, Jago eller Desdemona. Här är alla svarta och alla har drag av Mefistofeles. Alla är sataniska, onda och fördömda.

Egendomliga riter i Marx' familj

När Marx skrev detta var han 18 år gammal, ett brådmoget geni. Hans livs målsättning var redan fastslagen. Här sägs inte ett ord om proletariatet, om socialism eller om att tjäna mänskligheten. Han ville förgöra världen. Han ville bygga sig en tron, vars bålverk var människornas bävan. I detta skede finner vi en del kryptiska formuleringar i brevväxlingen mellan Karl Marx och hans far. Sonen skriver: "En ridå har fallit. Det allra heligaste har rämnat och nya gudar måste ta vid."¹⁶ Dessa ord skrevs den 10 november 1837 av en ung man som ditintills bekämt sig till kristendomen. Han hade förklarat att Kristus fanns i hans hjärta. Nu är det inte längre så. Vilka är de nya gudar som tagit Hans plats?

Fadern svarar: "Jag avstod från att kräva en förklaring på en mycket egendomlig sak fast den i hög grad föreföll tivelaktig."¹⁷ Vad var det som var så egendomligt? Ingen av Marx' levnadstecknare har ännu lyckats förklara det.

Den 2 mars 1837 skriver Marx' far till sin son: "Din framgång, det innerliga hoppet att en gång se ditt namn ärat och ditt jordiska välbefinnande är inte mitt hjärtas enda önskningsar. Det är illusioner jag länge haft, men jag försäkrar dig att deras uppfyllelse aldrig skulle gjort mig lycklig. Endast om ditt hjärta förblir rent och slår för människorna och *ingen demon* lyckas vända ditt hjärta från det goda, endast då kommer jag att bli lycklig."¹⁸ Vad är orsaken till att en fader plötsligt hyser farhågor för ett demoniskt inflytande på sin unge son som ditintills hade varit en troende kristen? Kan det vara de dikter han fick av sin son på sin 55-årsdag?

Följande citat är hämtat ur Marx' dikt *Hegel*:

Orden jag lär ut trasslar sig till ett *djävulskt* virrvarr.
Var och en får alltså tro precis vad han vill tro.¹⁹

I sin dikt *Den bleka Jungfrun* säger han:

Himlen har jag förlorat,
det vet jag fuller väl.
Min själ, en gång Gud trogen,
är utvald för helvetet."²⁰

Kommentarer är överflödiga.

Marx hade från början konstnärliga ambitioner. Hans dikter

och dramer är betydelsefulla då det gäller att avslöja hans innersta tankar, men saknar litterärt värde och fick därför inget erkännande.

Utebliven framgång i måleri och arkitektur gav oss en Hitler, i dramatik en Goebbels, i filosofi en Rosenberg. Marx övergav litteraturen för att i Satans namn ägna sitt liv åt revolt mot ett samhälle som inte uppskattade hans verk. Detta är sannolikt ett av skälen till hans totala omsvängning. Ett annat var att behöva utstå förakt för sin judiska härkomst.

1839, två år efter att fadern i brev uttryckt sin oro, skrev den unge Marx *Skillnaden mellan Demokritos' och Epikuros' naturfilosofi*, där han i förordet instämmer med Aeschylus' uttalande "Jag hatar alla gudar".²¹ Han fortsätter med att konstatera att han är emot alla gudar på jorden och i himmelen som inte erkänner det mänskliga medvetandet som den högste guden.

Marx var svuren fiende till alla gudar. Han hade köpt sitt svärd av mörkrets furste till priset av sin själ. Han hade förklarat att hans mål var att dra ner hela mänskligheten i avgrunden och själv skrattande följa efter.

Kan Marx verkligen ha köpt sitt svärd av Satan?

Hans dotter Eleanor har avslöjat att Marx brukade berätta sagor för henne och hennes systrar när de var små. Den hon tyckte bäst om var sagan om Hans Röckle. "Berättelsen varade månad efter månad, det var en lång, lång historia, som aldrig tog slut. Hans Röckle var en trollkarl . . . som hade en affär med leksaker och många skulder . . . trots att han kunde trolla hade han alltid ont om pengar. Mot sin vilja tvingades han därför sälja alla sina vackra saker, en efter en, till djävulen . . . en del av sagorna var så hemska att håret reste sig på våra huvuden."²²

Är det normalt att en far berättar skräckhistorier för sina små barn om att sälja sina käraste ägodelar till Djävulen? I sin bok *Marx*²³ beskriver Robert Payne i detalj hur Eleanor återgav berättelsen – hur den olycklige Röckle motvilligt sålde leksakerna och in i det sista försökte behålla dem. Men han hade ingått en pakt med Djävulen och det fanns ingen möjlighet att komma undan.

Marx' levnadstecknare skriver: "Det kan knappast finnas tvivel om att dessa ändlösa berättelser var självupplevda . . . Han hade Djävulens syn på världen och Djävulens ondskefullhet. Ibland tycktes han själv vara medveten om att han utförde

ondskans gärningar.”²⁴

När Marx hade avslutat *Oulanem* och sina andra tidiga dikter, där han säger sig stå i förbund med Satan, hade han inga tankar på socialism. Han till och med bekämpade den. Han var redaktör för tidskriften *Rheinische Zeitung*, som ”inte medger ens en teoretisk hållbarhet i de kommunistiska idéerna i deras nuvarande form och ännu mindre önskar deras praktiska tillämpning, vilken den för övrigt betraktar som omöjlig . . . Försök att förverkliga kommunistiska idéer kan komma att mötas med en kanon när de börjar bli farliga . . .”²⁵

Marx möter Hess och Bakunin

Då Marx befann sig på denna ståndpunkt i sitt tänkande träffade han Moses Hess, den människa som kom att betyda mest för honom, den som fick honom att ansluta sig till socialismen.

Hess kallar honom ”dr. Marx – min idol, som kommer att ge den sista sparken åt medeltidens religion och politik.”²⁶ Att ge religionen en spark var alltså det främsta målet, inte socialism.

Georg Jung, en annan av Marx’ vänner vid denna tid, uttrycker sig ännu klarare: ”Marx kommer säkerligen att förjaga Gud från hans himmel och till och med inleda process med honom. Marx kallar kristendomen för den mest omoraliska av religioner.”²⁷ Inte att undra på, ty Marx trodde att de kristna i gamla tider hade slaktat människor och ätit deras kött.

Sådana förväntningar hade alltså de män som invigde Marx i satanismens mysterier. Det stämmer inte alls att Marx hade högtflygande tankar om att hjälpa mänskligheten, att religionen var ett hinder för att förverkliga dessa ideal och att han därför intog en antireligiös hållning. Marx hatade tvärtom alla gudar; han hatade själva begreppet Gud. Han var villig att bli den som störtade Gud. Allt detta stod klart innan han bekände sig till socialismen. Socialismen var bara lockbetet som skulle förleda proletärer och intellektuella att anamma detta djävulska ideal.

När sovjet-kommunisterna under den första tiden införde slagordet ”Låt oss fördriva kapitalisterna från jorden och Gud från himmelen”, så var det arvet från Marx som de förde vidare.

En av egendomligheterna i den svarta magin är som tidigare nämnts omkastning av namn. Hela Marx’ tankevärld blev så genomsyrad av inversioner att han använde dem överallt. Sitt svar på Proudhons bok *Eländets Filosofi* kallade han *Filosofins*

Elände. Han kunde säga "I stället för att använda kritiken som vapen måste vi använda vapnen som kritik"²⁸ o s v.

Har Du någonsin tänkt på Marx' frisy? På hans tid hade de flesta män skägg, men inte sådana skägg som hans och inte heller hade de långt hår. Marx' yttre var i stället typiskt för Joanna Southcotts lärjungar. Joanna Southcott var en satanistisk prästinna som ansåg sig ha kontakt med demonen Shiloh.²⁹ Omkring sextio år efter hennes död 1814 inträffade det egendomliga att "till southcottianerna i Chatham anslöt sig en soldat, James White, som efter tjänstgöring i Indien återvände hem och blev deras lokala ledare. *Han utvecklade Joannas doktriner . . . med ett inslag av kommunism.*"³⁰

Offentligt talade Marx inte mycket om metafysik, men vi kan sluta oss till hans åsikter genom de personer han omgav sig med. En av hans medarbetare i den Första Internationalen var Mikhail Bakunin, en rysk anarkist, som skrev: ". . . in kommer Satan, den evige rebellen, den förste fritänkaren och världens befriare. Han får människan att skämmas över sin djuriska okunnighet och underkastelse. Han befriar henne, märker hennes panna med frihetens och mänsklighetens stämpel genom att uppmana henne till att trotsa och äta av kunskapens träd."³¹

Bakunin nöjer sig inte med att prisa Satan. Han har ett konkret revolutionsprogram men inte ett som skulle rädda de fattiga från utsugning. Han säger: "I denna revolution *måste vi väcka upp djävulen i folket* för att få fram deras lägsta instinkter."³²

Karl Marx grundade den Första Internationalen tillsammans med Bakunin, den man som företrädde detta besynnerliga program.

Bakunin avslöjar att Proudhon, en annan av de stora socialistiska tänkarna och på den tiden vän till Marx, också "dyrkade Satan".³³ Hess hade presenterat Marx för Proudhon, som hade samma för Joanna Southcotts sekt typiska frisy.

I sitt verk *Eländets Filosofi* förklarar Proudhon att Gud är urbilden för orättvisan. "Vi skaffar oss kunskap trots Gud, vi skapar ett samhälle trots Gud. Varje steg framåt är en seger över Gud."³⁴

Han utropar: "Gud är dårskap och feghet; Gud är hyckleri och falskhet; Gud är tyranni och fattigdom; Gud är ondska. Varhelst mänskligheten knäböjer framför ett altare, där är den kungars och prästers slav, där är den dömd . . . jag svär, Gud,

med händerna sträckta mot himlen, att du inte är annat än mitt förnufts bödel, mitt samvetes härskarsymbol . . . Gud är motsatsen till civilisation, liberalism, humanism.”³⁵ Proudhon förklarar att Gud är ond därför att människan, hans skapelse, är ond. Hans tankegångar är inte originella. De utgör det vanligaste innehållet i den satanistiska kultens förkunnelse.

Marx kom senare ihop sig med Proudhon och skrev en bok som svar på *Eländets Filosofi*. Men Marx emotsade bara en del ekonomiska teser. Han hade inga invändningar mot Proudhons demoniska revolt mot Gud.

Det är viktigt att än en gång understryka att Marx och hans anhängare vid denna tid *inte* var ateister, som dagens marxister kallar sig. De avsvor sig och smädade öppet en Gud *som de hatade men trodde på*. De bestrider aldrig hans existens.

När revolutionen bröt ut i Paris 1871 förklarade kommunarden Flourens: ”Vår fiende är Gud. Att hata Gud är all visdoms början.”³⁶

Marx lovordade kommunarderna som öppet förkunnade detta mål. Men vad har det att göra med en rättvisare fördelning av resurser eller med ett bättre samhälle? Det sistnämnda är bara en täckmantel för det verkliga syftet: det totala utplånandet av Gud och hans kyrka. Idag kan vi se beviset för mitt påstående i länder som Kina, Albanien och Nord-Korea, där alla kyrkor, moskéer och tempel är stängda.

Djävulsdikter

I Marx’ dikter *En Förtvivlads bön* och *Mänsklig stolthet* bönfaller människan om egen upphöjelse. Om människan är dömd att gå under på grund av sin egen storhet innebär det en kosmisk katastrof, men hon dör som en gudalik varelse, sörjd av demoner. Marx’ ballad *Fiolspelaren* tolkar sångarens klagan över en Gud som varken förstår eller respekterar hans konst. Denna konst stiger upp från helvetets mörka avgrund, ”förhäxar sinnet och förtrollar hjärtat och hans dans är dödsdansen”.³⁷ Sångaren drar sitt svärd och stöter det i diktarens hjärta.

En konst som stiger upp från helvetets mörka avgrund, förhäxar sinnet . . . man kommer att tänka på den amerikanske revolutionären Jerry Rubins ord i *Do It*: ”Vi har förenat ungdom, musik, sex, knark och revolt med förräderi – och det är en kombination som är svår att överträffa.”³⁸

I sin dikt *Mänsklig Stolthet* erkänner Marx att hans mål inte är att förbättra världen, reformera eller förvandla den utan helt enkelt att tillintetgöra den och glädja sig åt dess tillintetgörande:

Med förakt vill jag kasta min handske
rakt i världens ansikte,
och skåda den gigantiske pygméns kollaps.
Hans fall kan inte släcka min iver.

Därefter kan jag vandra, gudalik och segrande,
genom världens ruiner
och genom styrkan i mina ord
blir jag likställd med Skaparen.³⁹

Marx blev satanist efter en inre kamp. Dikterna kom till under en period av svår sjukdom, en följd av den storm som rasat i hans hjärta. Han skriver vid denna tidpunkt om sin sorg över att behöva lovprisa en åsikt som han avskyr. Han mår illa.⁴⁰

Det tyngst vägande skälet för Marx' omvändelse till kommunismen framgår tydligt i ett brev från hans vän Georg Jung till Ruge. Det är inte proletariatets frigörelse eller en bättre social ordning han önskar. Jung skriver: "Om Marx, Bruno Bauer och Feuerbach enades om en teologisk-politisk undersökning skulle Gud göra klokt i att samla alla sina änglar omkring sig och beklaga sitt öde, ty dessa tre skulle med säkerhet driva ut honom ur himmelen . . ." ⁴¹

Marx' och Engels' privatliv

Alla aktiva satanister ödelägger sina privatliv och så var fallet också med Marx.

I sin bok *Karl Marx – ein Psychogram*⁴² berättar Arnold Künzli om hur två av Marx' döttrar och en av hans svärsöner begick självmord. Tre av hans barn dog av undernäring. Hans dotter Laura, som gifte sig med socialisten Laforgue, fick också se tre av sina barn begravas. Senare begick hon självmord tillsammans med sin man. Dottern Eleanor och hennes man fattade samma beslut. Eleanor tog sitt liv medan hennes man ångrade sig i sista minuten.

Marx ansåg sig inte vara ansvarig för sin familjs försörjning fast han lätt hade kunnat tjäna pengar på sina enorma språkkun-

skaper. Han levde i stället på att tigga av Engels. Han hade ett utomäktenskapligt barn med sin tjänsteflicka. Senare påstod han att Engels var far till barnet och Engels spelade med i komedien. Han drack för mycket, ett faktum som erkänns av Riazanov, chef för Marx-Engels-institutet i Moskva, i hans bok *Karl Marx; Människa, Tänkare och Revolutionär*.⁴³

Eftersom Engels nämndes så låt oss ägna några rader åt honom. Han växte upp i en pietistisk familj. I sin ungdom skrev han vackra dikter med kristet innehåll. Vi känner inte till de omständigheter under vilka han förlorade sin tro. Men när han träffat Marx skrev han om denne: "Vem är det som rusar fram i vild iver? En svart man från Trier (Marx' födelsestad) ett märkvärdigt monster. Han varken går eller springer, han hoppar på hämlarna och rasar i vredesmod som om han ville rycka ner hela himlapälsen och kasta den på jorden. Han lyfter armarna mot himlen med nävarna ondskefullt knutna, han rasar utan uppehåll *som om tio tusen djävlar skulle dra honom i håret*." ⁴⁴

Engels började tvivla på kristendomen när han läste en bok av den liberala teologen Bruno Bauer. Han utkämpade en hård strid med sig själv. Vid ett tillfälle skrev han: "Jag ber varje dag, ja, nästan hela dagarna om sanningen och har så gjort ända sedan jag började tvivla, men det finns ingen återvändo. Tårarna rinner medan jag skriver detta." ⁴⁵

Engels fann aldrig vägen tillbaka till Gud. Han anslöt sig till den som han själv kallade "monstret, besatt av tio tusen djävlar".⁴⁶ Han hade gått igenom en motomvändelse.

Vem var då Bruno Bauer, den liberala teologen som spelade en avgörande roll för Engels' avfall från den kristna tron och som uppmuntrade Marx i dennes nya anti-kristna verksamhet? Hade han någonting med demoner att göra? Så här skrev Bruno Bauer den 6 december 1841 till sin vän Arnold Ruge, som också var Marx' vän:

"Jag föreläser här på universitetet för en stor publik. Jag känner inte igen mig själv när jag uttalar mina hädelser från katedern. De är så våldsamma att håret reser sig på de ungas huvud. Medan jag uttalar dessa hädelser tänker jag på mitt fromma arbete hemma med en apologi för den Heliga skrift och Uppenbarelsen. Hur som helst är jag besatt av en mycket ond demon varje gång jag stiger upp i katedern och jag är så svag att jag tvingas ge vika för honom . . . Mitt behov av att häda blir tillfredsställt endast om jag öppet tillåts predika ateismen."⁴⁷

Den man som gjorde Engels till övertygad kommunist var

samme Moses Hess som tidigare hade övertygat Marx. Hess skriver sedan han träffat Engels i Köln: "Han lämnade mig som glödande kommunist. Det är på detta sätt jag *sprider förödelse . . .*"⁴⁸ Att sprida förödelse – var det Hess' högsta mål i livet? Då överensstämmer det med Satans.

Engels kristna bakgrund gjorde sig ibland påmind. 1865 uttrycker han sin beundran för reformationssalmen *Vår Gud är oss en väldig borg* som han kallar "en triumfartad hymn som blev 1500-talets Marseljä".⁴⁹ Det finns många andra liknande kristendomsvänliga yttranden av Engels.

Engels tragedi är gripande i ännu högre grad än Marx'. Lyssna till följande vackra dikt, skriven av en yngling som senare skulle bli Marx' store följeslagare i kampen för att krossa religionen:

Herren Jesus Kristus, Guds enfödde son,
stig ned från din himmelska tron
och rädda min själ.
Kom ned med din välsignelse,
O ljus av din Faders helighet.
Hjälp mig att välja Dig.
Underbar, ljuvlig, utan sorg
är den glädje, o Frälsare,
med vilken vi prisar Dig.

Och när jag tar mitt sista andetag
och måste lida dödens kval
förlitar jag mig fast på Dig.
När mina ögon fylls av mörker
och mitt hjärta upphör att slå
må min kropp kallna i Dig.
I himmelen skall min ande evigt prisa Dig
ty i Dig är den trygg.

Om blott den lyckliga tiden vore nära
då jag från Ditt kärleksfulla bröst
får ett nytt liv som värmer.
Med tacksamhet mot Dig, O Gud,
skall jag då för evigt sluta
mina kära i min famn.
I ett evigt, evigt liv
där jag skall få skåda Dig

Du kommer för att befria mänskligheten
från död och pina. I stället
skall välsignelse och lycka råda överallt.
Åter kommer Du ned till oss på jorden
och allt skall förvandlas;
Till var och en av oss skall Du ge hans andel.⁵⁰

När Bruno Bauer sått tvivlets frö i Engels' hjärta skrev denne till några vänner: "Det är skrivet 'Bedjen, och eder skall varda givet'. Jag söker sanningen överallt där jag kan hoppas finna minsta skugga av den. Andå kan jag inte betrakta er sanning som den eviga sanningen. Det är dock skrivet 'Söken, och I skolen finna'. Vilken är den man bland eder, som räcker sin son en sten, när han beder honom om bröd? Hur mycket mer skall icke då den himmelske Fadern ge den helige Ande åt dem som beder honom."

Mina ögon fylls av tårar när jag skriver detta. Jag är djupt gripen, men jag känner att jag inte kommer att gå förlorad. Jag kommer tillbaka till Gud, hela min själ längtar efter Honom. Detta är också ett vittnesbörd om den helige Ande. Med detta lever jag och med detta kommer jag att dö . . . Guds Ande vittnar för mig om att jag är ett Guds barn."⁵¹

Engels var fullt medveten om den satanistiska faran.

I sin bok om Schelling skriver Engels: "Alltsedan den fasansfulla franska revolutionen har en helt ny djävulsk anda spritt sig i en stor del av mänskligheten och gudlösheten lyfter sitt trotsiga huvud på ett så skamlöst och oförbehållsamt sätt att man skulle kunna tro att evangeliernas profetior nu vore uppfyllda. Låt oss först se vad evangelierna säger om de yttersta dagarnas gudlöshet. Herren säger i Matteus 24: 11-13 'Många falska profeter skall träda fram och skall föra många vilse. Och därför att laglösheten tar överhand, skall kärleken kallna hos de flesta. Men den som håller ut intill änden, han skall bli frälst. Detta evangelium om Riket skall predikas i hela världen, till ett vittnesbörd för alla folk, och sedan skall änden komma.' Och så vidare i vers 24: 'Ty mer än en falsk Kristus och mer än en falsk profet skall uppstå, och de skall göra stora tecken och under, för att om möjligt föra även de utvalda vilse.' Och aposteln Paulus säger i sitt andra brev till tessalonikerna: 'Den dagen kan inte komma (Kristi ankomst) förrän det stora upproret mot Gud bryter ut och Laglöshetens människa träder fram, han som är dömd till förtappelse. Han är upprorsmannen, som reser sig upp

mot allt som kallas gud och allt som är heligt . . . Men det är Satans verk att den Laglöse kommer, och han skall utföra alla möjliga häpnadsväckande gärningar, som har skenet av underverk, och använda alla ondskans konstgrepp för att bedra dem som är på väg till förtappelsen. De skall gå förlorade, därför att de inte öppnade sina sinnen för kärleken till sanningen, så att de kunde bli frälsta. *Därför sänder Gud över dem en förvillelse som är så kraftig, att de sätter tro till lögnen och följaktligen hemfaller åt domen – alla dessa människor som inte har velat tro sanningen utan har haft sin glädje i orättfärdigheten.*” Engels citerar evangelium efter evangelium precis som den mest bibeltroende teolog.

Han fortsätter: ”Vi har inte längre att göra med likgiltighet eller kallsinnighet mot Herren. Nej, det är en öppet deklarerad fiendtlighet och i stället för alla sekter och partier har vi nu bara två: kristna och antikristna . . . Vi ser de falska profeterna ibland oss . . . De reser genom hela Tyskland och försöker tränga sig in överallt. De för ut sina *sataniska* läror på gator och torg och bär djävulens fana från den ena staden till den andra, förför den arma ungdomen för att kunna störta den i helvetets och dödens djupaste avgrund.” Han avslutar boken med Uppenbarelsebokens ord: ”Se, jag kommer snart; håll fast det du har, så att ingen tar din krona.”⁵²

Den man som skrev sådana dikter och sådana varningar för satanism, den man som med tårar i ögonen bad att få undslippa denna fara, den man som förstod att Marx var besatt av tusen demoner, han blir Marx' närmaste man i den djävulska kampen för att ”avskaffa all religion och all moral”.⁵³

Den liberala teologin har åstadkommit detta. Tillsammans med Marx och Engels delar den skulden för de kommunistiska massmorden på miljoner och åter miljoner oskyldiga människor.

Rolv Heuer beskriver i *Genie und Reichtum* Marx' ekonomiska förhållanden. ”Som student i Berlin fick pappa Marx' son 700 daler om året i fickpengar.”⁵⁴ Detta var en oerhörd summa eftersom på den tiden endast fem procent av befolkningen hade en årsinkomst som översteg 300 daler. Av Engels mottog Marx under sin livstid omkring sex miljoner franska francs (siffror från Marx-Engels-institutet).

Marx fikade ständigt efter arv. När en släkting låg på dödsbädden skrev Marx: ”Om den uslingen dör blir jag av med mina bekymmer”,⁵⁵ och Engels svarade: ”Jag lyckönskar dig

till att sjukdom drabbat den som står ivägen för ditt arv och hoppas att slutet kommer snart.”⁵⁶

”Uslingen” dog. Den 8 mars 1855 skriver Marx: ”En mycket lycklig händelse. Igår underrättades vi om min hustrus 90-åriga farbrors död. Hon kommer att ärva omkring 100 pund, kanske ännu mera om inte den uslingen lämnat en del av sina pengar till damen som skötte hans hushåll.”⁵⁷

Hans känslor var inte varmare för dem som stod honom närmare än hustruns farbror. Han talade inte med sin mor. I december 1863 skriver han till Engels: ”För två timmar sedan kom telegrammet om min mors död. Ödet behövde rycka bort en medlem av familjen. Jag hade redan ena foten i graven. Under nuvarande omständigheter behövs jag bättre än gumman. Jag får lov att åka till Trier för att få ut arvet.”⁵⁸ Det var allt han hade att säga om sin mors hädangång.

Marx förlorade mycket pengar på börsen, där han, ekonomen, aldrig gjorde annat än förlorade.

Eftersom den satanistiska sekten är ytterst hemlig har vi bara indicier på Marx’ eventuella anknytning till den. Hans oordnade liv kan vara ytterligare en länk i kedjan av indicier.

Marx var en intellektuell av hög klass. Detsamma gäller om Engels. Men deras korrespondens är full av obsceniteter, som inte hör hemma i deras samhällsklass. Det vimlar av fula ord och det finns inte ett enda brev där man hör idealister tala om sin socialistiska dröm.

Marx’ hela hållning och uttryckssätt var i grunden sataniska. Trots att han själv var jude skrev han en ondskefull antisemitisk bok med titeln *Den Judiska Frågan*. Det var inte bara judar han hatade. Han hatade tyskarna och sade om dem ”det enda sättet att få liv i en tysk är att använda piskan”. Han talade om ”det dumma tyska folket” och deras nationella inskränkthet. ”Tyskar, kineser och judar måste likställas med gårdfarihandlare och småkrämare.”⁵⁹ Ryssarna kallade han ”kålätare”.⁶⁰ De slaviska folken är ”etniskt skräp”.⁶¹

Kontakt med teosofin

Marx’ älsklingsbarn var Eleanor. Han kallade henne Tussy och sade ofta ”Tussy är jag själv”.

Med sin fars tillstånd gifte sig Eleanor med Edward Aveling, en vän till Annie Besant, den ledande personligheten inom

teosofin. Aveling föreläste över ämnen som "Guds ondska" (precis som satanisterna gör; till skillnad från ateister förnekar de inte Guds existens, utom för att bedra utomstående; de vet om Hans existens men beskriver Honom som en ondskefull varelse). I sina föredrag försökte han bevisa att Gud "uppmuntrar månggifte och anstiftar stöld". Han försvarade rätten att häda.⁶²

Marx' utvalde svärson var en av de ledande föredragshållarna i den teosofiska rörelsen. Följande dikt beskriver rörelsens inställning till satanism.

Till din ära mina strofer trotsigt skall ljuda
O Satan, bankettens konung,
För dig, o präst, är det slut med vigvattensstänkande
och drönande, ty aldrig
skall Satan stå bakom dig.

Din ande, O Satan, inspirerar mina strofer,
när jag av hela mitt hjärta utmanar gudarna.
Mäktige, grymme konung:
Din är blixten som skakar människorna.
O själ som vandrar långt från den raka vägen,
Satan är barmhärtig. Se Héloisa!

Som en virvelvind far han förbi
med utsträckta vingar,
Satan den store.
Hell Dig, du förnuftets store hämnare!
Helig rökelse och trohetseder skall stiga mot dig!
Prästernas gud har du störtat från hans tron."⁶³

Dikter av detta slag lästes högt i Marx' hem. Sambandet mellan marxism och teosofi är ingen tillfällighet. Teosofin har i Västerlandet spritt den indiska uppfattningen att människan inte har någon individuell själ. Vad teosofin åstadkommer med övertalningens makt det gör marxismen genom våldsmakt. Den avpersonifierar människorna och gör dem till av staten styrda robotar.

En tjänsteflickas avslöjande

En amerikansk officer, kommandörkapten Riis, var Marx' lärjunge. Vid meddelandet om läromästarens död for han till London för att besöka huset där denne bott. Familjen hade flyttat därifrån. Den enda Riis fann att tala med var deras tidigare tjänsteflicka, Helen Demuth. Hon yttrade följande häpnadsväckande ord om honom: "Han var en gudfruktig människa. När han var mycket sjuk bad han ensam i sitt rum framför en rad tända ljus med ett slags måttband knutet om pannan."⁶⁴ Detta för tanken till de böneremisor som ortodoxa judar bär under sina morgonböner.

Men Marx var döpt i den kristna kyrkan. Han hade aldrig varit praktiserande jude. Så småningom blev han motståndare till religionen och uppfostrade alla sina barn till ateister. Vad var det då för en ceremoni som en okunnig tjänsteflicka trodde vara en bönestund? När judar läser sina böner med böneremisor kring pannan har de aldrig tända ljus framför sig. Kan det ha varit något slags magisk rit?

Familjebrev

En annan egendomlighet finner man i ett brev skrivet till Marx av hans son Edgar den 31 mars 1854. Det börjar med de häpnadsväckande orden "Min käre djävul"⁶⁵. Har man någonsin hört talas om en son som tilltalar sin far på det viset? Men just så skriver en djävulsdyrkare till den han älskar. Kan sonen också ha varit initierad?

Det är inte mindre signifikant att Marx' hustru tilltalar honom på följande sätt i ett brev från augusti 1844: "Ditt sista herdabrev, överstepräst och själabiskop, har åter skänkt ro och frid åt dina stackars får."⁶⁶

I *Det Kommunistiska Manifestet* hade Marx uttryckt sin önskan att avskaffa alla religioner, vilket också borde inkludera den satanistiska kulten. Ändå kallar hans hustru honom överstepräst och biskop. I vilket samfund? Den enda europeiska religion som har överstepräster är satanismen. Vad var det för herdabrev han, den förmodade ateisten, skrev? Det finns en sida av Marx' liv som har förblivit utforskad.

Några av Marx' levnadstecknare har möjligen haft en intuitiv känsla av förekomsten av djävulsdyrkan i hans liv, men i brist

på andlig förberedelse har de inte förstått de fakta som de hade framför ögonen. Men deras vittnesbörd är ändå intressant.

Levnadstecknares vittnesbörd

I sin bok *Karl Marx* skriver marxisten Franz Mehring: "Trots att Karl Marx' fader dog några dagar före sonens tjuugoårsdag tycks han med hemlig oro ha observerat demonen i älsklingssonen . . .⁶⁷ Heinrich Marx trodde inte och kunde inte tro att den rika källa av borgerlig kultur som han överlämnat till sin son Karl som ett värdefullt arv för livet, *endast skulle bidra till att förlösa den demon han fruktade.*"⁶⁸

Marx dog i förtvivlan, som alla satanister. Den 25 maj 1883 skrev han till Engels: "Livet är meningslöst och tomt, men hur åtråvärt!"⁶⁹

Det finns en hemlighet bakom Marx som mycket få marxister känner till. Lenin har sagt: "Efter ett halvt sekel har inte en enda marxist verkligen förstått Marx."⁷⁰

Även i Lenins liv finns en hemlighet. Följande skriver han om sovjetstaten: "Staten fungerar inte som vi önskade. Hur fungerar den? Bilen lyder inte. En man sitter vid ratten och tycks styra, men bilen går inte i den önskade riktningen. Den rör sig som en annan kraft önskar."⁷¹ Vad är det för en mystisk kraft som trotsar t o m bolsjevikledarnas planer? Sålde de sig till en kraft som de hoppades kunna behärska men som visade sig vara starkare än de förutsett och som drev dem till förtvivlan?

I ett brev från 1921 skriver Lenin: "Jag hoppas vi blir hängda i ett stinkande rep. Och jag har inte förlorat hoppet att detta skall hända, för vi kan inte fälla denna usla byråkrati. Om så sker blir det en välgärning."⁷²

Detta var Lenins sista hopp efter ett helt livs kamp för den kommunistiska saken – att bli rättvist hängd i ett stinkande rep. Hans önskan uppfylldes inte i hans livstid men nästan alla hans medarbetare blev med tiden avrättade av Stalin sedan de offentligt erkänt att de tjänat andra makter än det proletariat de hade utgett sig för att hjälpa.

Vilken bekännelse: "Jag hoppas vi blir hängda i ett stinkande rep!" Vilken kontrast till en annan kämpe, aposteln Paulus, som mot slutet av sitt liv skrev följande: "Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat mitt lopp . . . Därför väntar mig

rättfärdighetens segerkrans, vilken Herren, den rättfärdige domaren, skall ge mig på den yttersta dagen." (2 Tim. 4: 7, 8).

Bukarin – Stalin – Mao

Det kan vara intressant att här ta en titt på några moderna marxister. Bukarin, generalsekreterare i den Kommunistiska Internationalen och en av detta sekels främsta marxistiska ideologer, skriver i sin självbiografi att han vid tolv års ålder läste Bibelns Uppenbarelsebok och att han då längtade efter att bli en Antikrist. Eftersom han läste att Antikrist måste vara son till den apokalyptiska stora skökan försökte han förmå sin mor att bekänna att hon varit hora.

Om Stalin skrev Bukarin i samma avsnitt: "Han är inte människa, utan en djävul."⁷³

För sent insåg Bukarin i vems händer han hade fallit. I ett brev som han lät sin hustru lära sig utantill strax innan han arresterades sade han: "Jag lämnar livet. Jag sänker huvudet . . . jag känner min hjälplöshet inför en helvetesmaskin . . ."⁷⁴

Han hade medverkat till att upprätta en giljotin – sovjetstaten – som dödat miljoner människor, endast för att slutligen förstå att den tänkts ut i helvetet. Han hade velat bli Antikrist. Han blev i stället dennes offer.

Stalins första pseudonym som skriftställare var "Demonoschvili",⁷⁵ vilket på georgiska betyder någonting i stil med "den demoniske", och Besoschvili⁷⁶ – "den djävulske".

Mao skriver: "Från åttaårsåldern hatade jag Konfucius. I vår by fanns ett konfucianskt tempel. Av hela mitt hjärta önskade jag bara en sak: att riva ned det till grunden."⁷⁷

Är det normalt att ett åttaårigt barn vill utrota sin egen religion? Sådana tankar hör hemma hos demoniska personer.

Tänk då på den helige Paulus av Korset som varje kväll från åtta års ålder tillbringade tre timmar i bön.

*I Gulagarkipelagen*⁷⁸ avslöjar Solsjenitsyn att inrikesminister Jagoda hade som hobby att skjuta på bilder av Jesus och helgonen. Återigen en satanistisk rit praktiserad i höga kommunistiska kretsar.

Varför skulle en människa som utger sig för att representera proletariatet skjuta på en bild av Jesus, en proletär, eller jungfru Maria, en fattig kvinna?

Pingstvännerna berättar om en händelse som ägde rum i Ryssland under andra världskriget. En av deras förkunnare hade vid ett fall av exorcism hotats av demonen som lämnade offrets kropp med orden "Jag kommer att hämnas". Flera år senare blev pingstvännen avrättad för sin kristna tros skull. Officeren som sköt honom sade strax innan han gav eld "Nu är vi kvitt".

Är kommunistiska officerare ibland besatta av demoner? Är de möjligen Satans verktyg i hämnden mot de kristna som försöker störta hans välde?

Russkaja Misl (La Pensée Russe) rapporterade den 13 mars 1975 följande från Sovjetunionen:

D. Profirevitj hade en dotter och en son som han uppfostrade i den kristna tron. De måste givetvis gå i kommunistiska skolor. Vid tolv års ålder kom dottern hem och sade till föräldrarna: "Religion är kapitalistisk vidskepelse. Vi lever i en ny tid." Hon övergav sin kristna tro. Längre fram blev hon medlem av kommunistpartiet och anställd av hemliga polisen. Detta blev ett fruktansvärt slag för hennes föräldrar.

Efter en tid arresterades modern, ty i en kommunistisk stat äger ingen människa någonting, vare sig sina barn, sin hustru eller sin frihet. Staten har rätt att ta dem när som helst.

Efter moderns arrestering var sonen djupt bedrövad. Ett år senare hängde han sig. Fadern fann ett brev som sonen hade skrivit: "Far, kan du förstå mig? Jag är medlem av kommunistpartiets ungdomsorganisation och jag tvingades förbinda mig att rapportera allting till myndigheterna. En dag kallades jag och min syster Varja till polisen och uppmanades underteckna en anklagelse mot mor. Eftersom hon är kristen betraktades hon som kontrarevolutionär. Jag skrev under. Jag är skyldig till hennes fängslande. Så beordrades jag att spionera på dig. Det kommer att gå likadant. Förlåt mig far, men jag väljer att dö." Efter sonens självmord blev fadern arresterad.⁷⁹

Ett samhälle där händelser som denna hör till vardagen, ett samhälle som förvandlar människor, kristna människor, till mördare och angivare kan inte annat än väcka avsky hos Guds barn. Om någon hälsar honom, hjälper han honom i hans fördärvliga verksamhet. (2 Joh. 11)

Hädiska versioner av Herrens bön

I den sovjetiska tidningen *Sovjetskaja Molodjoj* gavs den 14

februari 1976 ytterligare ett skakande bevis för sambandet mellan marxism och satanism. Den ryska tidningen beskriver hur militanta kommunister stormade kyrkor och hånade Gud under tsartiden. För detta ändamål använde de en hädisk version av Fader Vår:

Fader vår, som är i Petersburg,
förbannat varde ditt namn,
må ditt rike falla
och din vilja ej bli uppfylld
vare sig i himmelen eller på jorden.
Ge oss vårt dagliga bröd
som du stal ifrån oss
och betala våra skulder såsom vi hittills betalat dina
och inled oss inte längre i frestelse
men fräls oss ifrån ondo – Plehves polis (tsarens
premiärminister)
och gör slut på hans förbannade regering.
Men då du är svag och fattig i anden
liksom i makt och auktoritet
må du falla för evighet – Amen.⁸⁰

Kommunismens yttersta syfte med erövrandet av nya länder är inte att upprätta ett nytt ekonomiskt eller socialt system utan att hån Gud och hylla Satan.

Det Tyska socialistiska studentförbundet har också publicerat en parodi på Herrens bön som går ut på att bönen verkliga mening skulle vara att vidmakthålla kapitalismens intressen:

”Vårt Kapital, som är i Västvärlden,
säkra varde dina investeringar.
Må du ge profit,
må dina aktier stiga i värde
på Wall Street såsom i Europa.
Giv oss idag vår dagliga vinst
och öka våra krediter
såsom vi öka deras som oss skyldiga äro.
Och inled oss inte i konkurs,
befria oss från fackföreningarna,
Ty din är halva världen och makten och rikedomarna,
i 200 år.

Mammon.”⁸¹

Att identifiera kristendomen med kapitalismen är en skymf. Kyrkan vet att kapitalismen är fläckad av blod och smuts. Alla ekonomiska system bär syndens märke. De kristna motsätter sig kommunismen inte ur kapitalistisk synpunkt utan därför att Guds rike är deras sociala ideal.

Ovanstående är ingenting annat än ett sataniskt hån mot den heligaste av böner, precis som den ryska versionen.

Under den generalstrejk som organiserades av de franska kommunisterna 1974 uppmanades arbetarna att på Paris' gator ropa slagordet

"Giscard d'Estaing est foutu,
Les démons sont dans la rue."

I översättning: "Det är ute med Giscard d'Estaing, demonerna är ute på gatorna." Varför "demoner"? Varför inte "proletariatet" eller "folket"? Varför detta åkallande av sataniska krafter? Vad har detta att göra med arbetarklassens legitima krav på bättre löner?

Sovjetunionens "Små Djävlar"

Enligt den marxistiska läran, vilken, som framgått, bara är en täckmantel, existerar varken Gud eller Djävulen. Båda är fantasier. På grund av denna lära utsätter kommunisterna de kristna för förföljelse.

I den sovjetiska tidningen *Kommunisma Uzvara* från april 1974 står det att många ateistiska föreningar har bildats i lettiska skolor. I dessa föreningar kallas barnen från och med fjärde till och med sjätte klass för "Smådjävlar" medan sjunde klasserna kallas "Djävulens tjänare". I en annan skola kallas barnen i åttonde klass för "Djävulens trogna barn". Barnen kommer till mötena klädda som djävlar, med horn och svans.⁸²

Det är alltså förbjudet att tillbe Gud men öppen djävulsdyrkan tillåts, ja till och med uppmuntras bland skolbarn. Detta var kommunisternas hemliga syfte när de tog makten i Ryssland.

Kommunisterna ville också förvandla ledarna till djävulsdyrkare. Den rysk-ortodoxe prästen Platonov, en antijudisk agitator, gick över till kommunistisidan när denna tog makten i Ryssland. De gjorde honom till biskop och han blev en Judas som angav medlemmar av sin församling till Hemliga polisen, väl vetande att de skulle komma att förföljas. En dag mötte han på bussen sin syster Alexandra. Hon var abbedissa i ett kloster

och hade suttit i fängelse många gånger, uppenbarligen med broderns vetskap. Han frågade henne varför hon inte hälsade på honom – kände hon inte igen honom? Hon svarade: "Du frågar varför? Vår far och mor skulle vända sig i sina gravar om de visste. Du tjänar Satan." Trots att han var officiell ortodox biskop i Sovjetunionen svarade han: "*Kanske är jag Satan själv.*"⁸³

Det finns inga kända fakta som tyder på att Lenin personligen skulle ha varit inblandad i någon satanistisk sekt, men hela hans ideologi domineras av satanism. Hur skall man annars förklara följande citat ur ett brev från Lenin till författaren Maxim Gorki, daterat 13–14 november 1913: "Miljoner synder, missförhållanden och epidemier är lättare för folket att upptäcka, och därför mindre farliga, än den obetydligaste idé hos en andlig liten gud, om också förklädd i de mest anständiga kläder."⁸⁴

Pravoslavnaja Rus skriver: "Den ortodoxa katedralen i Odessa, högt älskad av Odessa-borna, blev mötesplats för djävulsdyrkare kort efter att kommunisterna kom till makten . . . De träffades också i Slobodka-Romano och i greve Tolstojs forna hem." Därpå följer en detaljerad beskrivning av svarta mässor, lästa av diakonen Sergej Mihailov i den falska Levande Kyrkan, en ortodox gren som etablerats med kommunisternas medgivande. En närvarande beskriver den satanistiska mässan som "en parodi på den kristna liturgin, med människoblod använt i kommunionen." Dessa mässor ägde rum i katedralen, framför högaltaret.

Det var också i Odessa som en staty av Satan ställdes ut i ateismuseet. Den kallades Bafomet. På nätterna brukade satanister samlas i museet för bön och sång framför statyn.⁸⁵

Till och med Svetlana Allilueva, Stalins dotter, som aldrig förstod Satans makt, skriver: "Beria (Sovjets dåvarande inrikesminister) tycks ha stått i en diabolisk förbindelse med hela vår familj . . . Beria var en skrämmande, ond demon . . . En hemsk demon hade tagit min fars själ i besittning." Svetlana säger på ett annat ställe att Stalin ansåg godhet och alltförlåtande kärlek vara värre än det värsta brott.⁸⁶

Detta sataniska prästerskap härskar över mer än halva mänskligheten och ger order om terroristaktioner i hela världen.

Religiösa obsceniteter

Man kan förstå att kommunisterna arresterade präster och pastorer som kontrarevolutionärer. Men varför tvingades prästerna i det rumänska fängelset Piteshti att läsa mässan över exkrement och urin? Varför tvingades kristna fångar ta nattvarden med dessa element? Varför detta obscena hån mot religionen?

Jag kände personligen den rumänske ortodoxe prästen Roman Braga när han var kommunisternas fånge. Han bor nu i USA. Varför slogs hans tänder ut, en efter en, med en järnstång för att få honom att häda? Kommunisterna förklarade för honom och för andra "Om vi dödar er kristna kommer ni till himlen. Men vi vill inte låta er bli krönte martyrer. Ni ska först förbanna Gud och sedan komma till helvetet."

Den rumänske kommunistiske författaren Paul Goma, som fängslades av sina egna, beskriver i sin bok *Gherla* (Gallimard) en del av de metoder som kommunisterna uppfann för att plåga kristna fångar. En mycket religiös fånge tvingades dagligen att låta sig "döpas" genom att sticka huvudet i den hink i vilken alla fångarna utträttade sina behov, samtidigt som de andra fångarna tvingades sjunga dopritualen.

På helger, i synnerhet under fastan, organiserades svarta mässor. En fånge kläddes i en dräkt som smetades ner med exkrementer och fick runt halsen i stället för ett kors en phallos gjord av en blandning av bröd, tvål och DDT. Alla fångarna tvingades kyssa phallosen och uttala de för de ortodoxa heliga orden "Kristus är uppstånden".⁸⁷

Liknande saker pågick i åtminstone två år med de högsta partiledarnas fulla vetskap.

Vad har sådana skändligheter att göra med socialism eller med proletariatets intressen? Är inte slagorden bara förevändningar för att få organisera sataniska blasfemier och orgier?

Marxisterna anses vara ateister som varken tror på himmelen eller helvetet. Men i dessa extrema fall har marxismen lyft bort sin ateistiska mask och avslöjat sitt rätta ansikte, som är satanism. Kommunisternas religionsförföljelse kan förklaras, men raseriet i deras förföljelser är sataniskt.

Vetsjernaja Moskva, en kommunisttidning, råkade en gång försäga sig. Där stod: "Vi slåss inte mot de troende och inte ens mot prästerna. Vi slåss mot Gud för att rycka bort de troende från honom."⁸⁸

”Kampen mot Gud för att rycka bort de troende från honom” är den enda logiska förklaringen till kommunisternas kamp mot dopet.

I Albanien dömdes prästen Kurti till döden för att ha döpt ett barn. I Kina och Nord-Korea måste dop ske i hemlighet.

I Sovjetunionen får dop förrättas endast om man registrerats. Personer som vill bli döpta eller vill låta döpa sitt barn måste visa upp sina identitetskort för kyrkomyndighetens representant, som i sin tur måste rapportera till de statliga myndigheterna. Resultatet blir förföljelse. Arbetare på de statliga kolschoserna har inga identitetskort och kan därför bara låta döpa sina barn i hemlighet.⁸⁹ Många protestantiska präster har satts i fängelse för att ha förrättat dop.

Kommunisternas kamp mot dopet förutsätter en tro på dopets värde för själen. Stater som Israel eller Pakistan eller Nepal, som grundats i samband med en speciell religion, motsätter sig det kristna dopet ur sin egen religiösa synpunkt. Men för ateister – som kommunisterna säger sig vara – borde dopet ingenting betyda. Det borde varken skada eller gagna den som döps. Varför förbjuds då dopet? Kan det vara därför att kommunisterna ”slåss mot Gud för att rycka bort de troende från honom”? Deras ideologi grundar sig i realiteten inte på ateism.

Var och en som önskar veta mera om sambandet mellan marxism och ockultism bör läsa *PSI- psykiska upptäckter bakom järnridån*.⁹⁰ av Sheila Ostrander och Lynn Schröder. Till sin förvåning upptäcker man att öststaterna ligger långt före västvärlden i forskning kring de mörka krafter som manipuleras av Satan.

Doktor Eduard Naumov, medlem i den internationella föreningen för parapsykologi, arresterades i Moskva. Moskvafysikern L. Regelsohn, en döpt jude som ställde upp till hans försvar, berättar om orsaken till arresteringen. Det var Naumovs strävan att hålla den psykiska sidan av livet fri från dominans av de onda krafter som ville använda parapsykologin som ett nytt vapen till att förtrycka den mänskliga själen.⁹¹

I Tjeckoslovakien, Bulgarien o s v anslår kommunistpartiet väldiga summor på hemlig forskning inom detta område. Järnridån hindrar Västvärlden från att veta vad som pågår i Sovjetunionens tjugo olika institut för parapsykologi.

Marx och Darwin

Vad är Marx' speciella bidrag till Satans planer för mänskligheten? Det är betydelsefullt. Bibeln lär oss att Gud skapade människan till sin avbild (1. Mos. 1: 27). Ända fram till Marx' tidevarv betraktade människan sig själv som "skapelsens krona". Marx var Satans utvalda redskap för att få människan att tappa en självaktning som grundade sig på övertygelsen att hon är skapad av en högre makt som hon en dag skall återvända till. Marxismen är den första filosofi som systematiskt och detaljerat nedvärderar begreppet människa. Enligt Marx är människan i första hand en mage som ständigt behöver fyllas och påfyllas. Människans högsta intresse är av ekonomisk natur. Hon producerar för sina behov. För detta ändamål måste hon ingå i en gemenskap med andra människor. Detta är samhällets grund, som Marx kallade infrastrukturen. Äktenskap, kärlek, konst, vetenskap, religion, filosofi, allt utom magens behov är superstrukturen, som i sista hand bestäms av magens tillstånd.

Det är inte att undra på att Marx glädde sig åt Darwins skrifter, ännu ett mästerligt försök att få människorna att glömma sitt gudomliga ursprung och gudomliga syfte. Darwin menade att människan härstammar från aporna och att hennes enda mål är att överleva.

Naturens konung störtades av dessa två. Satan kunde inte störta Gud och därför degraderade han människan. Människan skulle bara vara sina tarmars slav, likställd med djuren.

Senare skulle Freud fullborda dessa två sataniska mästare genom att reducera människan till sexualdrift, någon gång sublimerad i politik, konst eller religion. Det var den schweiziske psykologen Jung som återgick till den bibliska läran att den religiösa driften är grundläggande hos människan.

Darwinismen ser ut som en vetenskaplig teori. Den kan vara riktig eller oriktig men leder inte till några ekonomiska eller politiska slutsatser. Många är beredda att acceptera att Gud kan ha skapat den värld vi känner genom en lång evolutionsprocess.

Marx' tidevarv var en period då satanismen bröt fram inom många olika områden. Baudelaire skrev *Fleurs du Mal* där han öppet deklarerar att han står på omoralens sida. Den ryske poeten Sologub skrev "Min far är Djävulen" och en annan rysk diktare, Briusov, skrev "Jag lovprisar i lika måtto Gud och djävulen".

Marx var ett barn av den tid som också gav oss Nietzsche, Hitlers och Mussolinis favoritfilosof, Max Stirner, en extrem anarkist, Oscar Wilde, den förste teoretiker som krävde frihet för homosexualiteten, en oart som idag accepteras t o m av prästerskapet.

Sataniska krafter förberedde Ryssland för marxismens seger. Revolutionstiden var en tid då kärlek, och vackra eller sunda känslor betraktades som onda och reaktionära. Flickor dolde sin oskuld och äkta män sin trohet. Destruktion prisades som god smak, neurasteni var ett tecken på känslighet (dåligt). Sådant förkunnades av de nya författare som plötsligt dök upp ur intet. Människor uppfann laster och perversionser och var noga med att inte ge intryck av att vara moraliska. Hur kom det sig att Stalin blev revolutionär sedan han läst Darwin?⁹² Som student i det ortodoxa seminariet fick han från Darwin den uppfattningen att vi inte är Guds skapelse utan resultatet av en evolution, styrd av hänsynslös tävlan. Det är den starkaste och grymmaste som överlever. Han lärde sig att moral och religiösa normer inte spelar någon roll i naturen och att människan lika mycket är en del av naturen som en fisk eller en apa. Alltså, fram för hänsynslöshet och grymhet.

Darwin hade skrivit en vetenskaplig bok. Det slutliga resultatet har blivit mord på miljontals människor. Han har blivit andlig fader till historiens störste massmördare.

Darwinismen i skolorna och en allmän immoralitet beredde vägen för marxismens sataniska makt i Ryssland.

Alla dessa aspekter bör studeras. Jag uppmanar forskare att göra detta.

För oss som menar de ord vi uttalar i Herrens bön, "Befria oss från ondo", blir slutsatsen att vi måste skydda samhället och oss själva från falska läror, från fördärvlig konst som vänjer oss vid det onda under en täckmantel av skönhet, och från omoral i våra liv. Då behöver vi inte frukta djävulens snaror.

Den franske revolutionären Babeuf skriver: "Kärleken och revolutionen dödade all annan kärlek i mig och gjorde mig grym som djävulen." Marx var en stor beundrare av Babeuf. Hans program var att åstadkomma en kärlek till revolutionen som skulle förvandla människor till hatiska monster. Jesus däremot säger: "Lär av mig, ty jag är saktmodig och ödmjuk i hjärtat." (Matteus 11: 29)

Vi har att välja mellan att bli grymma som demoner eller kärleksfulla människor med frid i hjärtat, i Jesu efterföljd.

Moses Hess' falska sionism

För att göra bilden fullständig skall jag tillägga några ord om Moses Hess, den man som omvände Marx och Engels till socialismen.

I Israel finns en gravsten på vilken man kan läsa orden "Moses Hess, grundare av det tyska socialdemokratiska partiet". Hess presenterar sina idéer i *Röd katekes för det tyska folket*. "Vad är svart? Svart är prästerskapet . . . Teologerna är de värsta aristokraterna . . . Prästen lär furstarna att i Guds namn förtrycka folket. För det andra lär han folket hur de själva skall låta sig förtryckas och exploateras i Guds namn. För det tredje, och det är det viktigaste, skaffar han sig själv med Guds hjälp ett bekvämt liv här på jorden medan folket anmodas att vänta på himmelen . . ."

"Den röda flaggan symboliserar den permanenta revolutionen till dess att arbetarklassen uppnått fullständig seger i alla civiliserade länder: den röda republiken . . . Den socialistiska revolutionen är min religion . . . När arbetarna har vunnit seger i ett land måste de hjälpa sina bröder i resten av världen."⁹³

Detta var Hess' religion när han första gången gav ut *Katekesen*. I andra upplagan lade han till några kapitel. Den här gången använder han ett kristet språk för att den socialistiska revolutionens religion skall framstå som rättfärdig hos de troende. Jämsides med revolutionspropagandan kan man faktiskt läsa riktigt vackra ord om kristendomen som en kärlekens och humanitetens religion. Men dess budskap måste bli klarare: dess helvete får inte vara på jorden och dess himmel komma efter döden. Det socialistiska samhället är kristendomens verkliga uppgift. Satan kamouflerar sig som ljusets ängel.

När han övertygat Marx och Engels om socialismens idé och redan från början deklarerade att dess syfte var att "sparka ut medeltidens religion för gott"⁹⁴ (hans vän Jung uttryckte det ännu klarare: "Marx kommer säkerligen att förjaga Gud från hans himmelrike")⁹⁵ skedde något intressant med Hess. Han som grundat den moderna socialismen grundade nu en rörelse av helt annat slag, en avart av sionismen.

Grundaren av den moderna socialismen, en socialism med syftet att "förjaga Gud från himmelriket", grundade nu en djävulsk sorts sionism som skulle tillintetgöra den rätta sionismen, kärlekens, förståelsens och fredens sionism.

Han som hade lärt Marx nödvändigheten av klasskamp skrev

1862 dessa häpnadsväckande ord: "Raskampen är det primära, klasskampen sekundär."⁹⁶ Han hade tänt klasskampens eld, som aldrig har slocknat, i stället för att lära människor samarbeta för det gemensamma goda.

Samme Hess odlar en förvrängd sionism, en sionism som grundar sig på kamp mot alla som inte är av judisk ras. Liksom vi förkastar den sataniska marxismen måste också varje ansvars-kännande jude eller kristen förkasta detta djävulskt perversa slag av sionism.

Hess kräver Jerusalem åt judarna, men utan Jesus, judarnas konung. Vad har Hess för behov av Jesus? Han skriver: "Varje jude kan själv bli en Messias, varje judinna en Mater Dolorosa."⁹⁷ Varför i all världen gjorde han då inte en Messias av juden Marx, en Herrans smorde, i stället för att fylla honom med hat mot Gud. För Hess är Jesus "en jude som *hedningarna* gjorde till Frälsare"⁹⁸. Varken Hess eller judarna tycks behöva Honom för egen del.

Hess vill inte bli frälst, att söka personlig frälsning anser han vara en "indo-germansk" föreställning. Judarnas mål måste enligt honom vara "en Messiansk stat", att "återskapa världen efter en gudomlig plan"⁹⁹ vilket, som framgår av Röda katekesen innebär socialistisk revolution med rasstrider och klasskamp som vapen.

Moses Hess, som gav sin idol Marx i uppdrag att göra slut på medeltidens religion och ersätta den med den socialistiska revolutionens religion, skriver dessa märkliga ord: "Jag har alltid känt mig styrkt av de hebreiska bönerna."¹⁰⁰ Vad för slags böner ber den som anser religionen vara ett opium för folket? Vi har redan sett att grundaren av den vetenskapliga ateismen bad framför tända ljus med filakterier kring pannan. Judiska böner kan missbrukas på ett blasfemiskt sätt i den satanistiska ritualen precis som kristna böner.

Hess hade lärt Marx att socialismen är oskiljaktig från internationalismen. I *Det Kommunistiska Manifestet* skriver Marx att proletariatet saknar fosterland. I sin Röda katekes hånar Hess tyskarnas fosterlandskärlek. Han hade kunnat säga detsamma om vilken patriotism som helst. Han kritiserade det tyska socialdemokratiska partiets Erfurt-program för dess erkännande av nationalitetsprincipen. Men det finns ett undantag: den judiska patriotismen fick inte ifrågasättas. Han säger: "Den som förnekar den judiska patriotismen är inte bara en avfalling, en renegat i religiös mening, utan en förrädare mot sitt eget folk

och sin familj. Skulle det visa sig att judarnas frigörelse inte kan förenas med judisk nationalism, då måste judarna offra sin frigörelse . . . Juden måste framför allt vara en judisk nationalist.”¹⁰¹

Jag instämmer med Hess' patriotiska inställning såtillvida att det som är rätt för den ene är rätt för den andre. Jag stöder varje slags nationalism, judarnas, arabernas, tyskarnas och amerikarnas. Patriotismen är värdefull så länge den arbetar för den egna nationens ekonomiska, politiska, andliga och religiösa välfärd och detta sker i samarbete och vänskap med andra nationer. Men judisk patriotism hos en revolutionär socialist som förnekar alla andra folks nationalism måste betraktas som synnerligen suspekt. Mig förefaller det som en djävulsk plan för att få alla andra folk att hata judarna. Om jag vore en icke-jude som såg judarna acceptera Hess' idé om en enda tillåten nationalism, skulle jag också motsätta mig den. Lyckligtvis har judarna inte gått med på denna sataniska plan.

Jag är själv sionist. Judarna har gudomlig rätt till staten Israel. Gud som är jordens skapare säger upprepade gånger genom profeterna att han givit Palestina åt judarna.

Det innebär inte att jag kan hålla med om allt vad olika sionister sagt och tänkt. Jag är kristen. Det betyder inte att jag godkänner vad alla kristna lär och gör. Det vore en omöjlighet eftersom de kristna är splittrade och motsäger varandra. Samma sak gäller för sionisterna. Det finns många olika slag av sionism. Det finns en socialistisk sionism, en judisk religiös sionism, en judisk kristen sionism, en fredlig sionism, en aggressiv sionism. Det har t o m funnits en mordisk terroristisk sionism i likhet med den som utövades av Stern-gruppen, vilken mördade många oskyldiga människor.

Inom kristendomen finns både det som kommer från Gud, det som människor tillfogat och det som tillkommit genom djävulens infiltration. Jesus sade själv om en av sina apostlar att han var en djävul.

Sionismen är också sammansatt. Förutom att den fullbordar en gudomlig plan är det också en rörelse styrd av människor med allt vad det innebär av synd och svaghet. Försök har gjorts att skapa en satanisk sionism. Lyckligtvis misslyckades försöket. Herzl gav sionismen en sund inriktning och i dess moderna form finns inte ett spår av satanism.

Hess' tankar om raskamp är falska, lika falska som den klasskamp han önskade.

Hess övergav inte socialismen för sin egen variant av sionism. När han skrivit *Rom och Jerusalem* fortsatte han att arbeta aktivt i den internationella socialistiska rörelsen.

Hess' åsikter är ganska grumliga och det är därför svårt att ta ställning till dem. Men det räcker att veta att enligt honom "betraktar den kristna världen Jesus som ett judiskt helgon som blev hedning".¹⁰² Det räcker att läsa "Vi längtar idag efter en långt mer omfattande frälsning än den kristendomen kunde erbjuda".¹⁰³ Av Röda katekesen framgår att denna mera omfattande frälsning är detsamma som den socialistiska revolutionen.

Det kan tilläggas att Hess inte bara var marxismens upphov och den man som försökte skapa en ogudaktig sionism utan också föregångsman för den revolutionsteologi som förekommer i Kyrkornas Världsråd och för de nya tendenser inom Katolska kyrkan som talar om en frälsning här på jorden. En och samme nästan okände man var verktyg för tre sataniska rörelser: kommunismen, rasismen och revolutionsteologin.

Ingen kan vara kristen utan att älska judarna. Jesus var jude liksom jungfru Maria och alla apostlarna. Bibeln är judisk. Gud har sagt: "Frälsningen kommer från judarna." Men Hess upphöjer judarna som om han medvetet önskade en våldsam anti-judisk reaktion. Han sade att hans religion var den socialistiska revolutionen. Alla "andra" religioners präster är bedragare. Revolutionen var den enda religion Hess högaktade. Han skriver: "Vår religion (den judiska) har som utgångspunkt entusiasmen hos en ras som ända sedan den trädde fram i historien har förutsett mänsklighetens syfte och förebådat den messianska era då humanitetens ande skall behärska inte bara den enskilde individen utan alla samhälleliga institutioner."¹⁰⁴ Denna era – som Hess kallar "den messianska" inträffar när den socialistiska revolutionen segrat i hela världen. Tanken att den judiska religionen grundar sig på föreställningen om en gudlös socialistisk revolution är ett otrevligt skämt och en förolämpning mot det judiska folket.

Hess talar hela tiden i religiösa termer, men han tror inte på Gud. Han skriver: "Vår Gud är ingenting annat än människosläktet förenat i kärlek."¹⁰⁵ Vägen till en sådan förening är den socialistiska revolution i vilken miljoner av hans älskade människosläkte kommer att torteras och dödas. Han gör ingen hemlighet av att han varken önskar himmelsk dominans eller någon auktoritet på jorden – bådadera förtrycker människorna. Det finns ingenting gott i någon religion utom i den sociala

revolutionen. "Det är meningslöst att ge folket verklig frihet och låta det få ta del av detta livets goda utan att befria det från dess andliga slaveri, d v s från religionen."¹⁰⁶ Han talar i samma andetag om "himmelska och jordiska tyranners envælde över slavar"¹⁰⁷.

Kommunismens sataniska djup kan bara förstås om man känner till Moses Hess, den man som påverkade Marx och Engels, tillsammans med vilka han grundade den första Internationalen, och Bakunin, som senare gjorde gemensam sak med dem.

Utan att känna till Hess kan man inte förstå Marx, ty det var Hess som styrde honom in på socialismen.

Låt mig än en gång påminna om Marx' redan citerade ord:

Orden jag lär ut trasslar sig till ett
djävulskt virrvarr.
Var och en får alltså tro
precis vad han vill.

Marx skrev på ett sådant sätt. Hess' skrifter är ett ännu mera djävulskt virrvarr som är svårt att reda ut men som måste genomträngas för att finna eventuella samband mellan Marx och satanismen.

Hess' första bok hette *Mänsklighetens Heliga Historia*. Han påstod att den var "ett verk av sanningens heliga ande"¹⁰⁸ och förklarade att liksom Guds Son befriade människorna ur deras slaveri så skulle han, Hess, befria dem från deras politiska bojer. "Jag är kallad att vittna om ljuset liksom Johannes Döparen."¹⁰⁹

Vid denna tidpunkt var Marx fortfarande motståndare till socialismen. Han kände då inte Hess personligen och började skriva en motskrift. Av obekant anledning blev boken aldrig färdig. Senare skulle han bli Hess' lärjunge.¹¹⁰

Vi har av det föregående sett att Hess' uttalade mål var att ge nådastöten åt medeltidens religion och att sprida våld och förödelse. I inledningen till sin bok *Yttersta Domen* uttrycker han sin tillfredsställelse över att den tyske filosofen Kant skulle ha "halshuggit gamle fader Jehova tillsammans med hela den heliga familjen"¹¹¹ (Idén är Hess' egen. Kant hade inga sådana avsikter. Tvärtom hade han skrivit: "Jag fick lov att begränsa min kunskap för att ge utrymme åt tron.")¹¹²

Hess dödförklarar¹¹³ såväl den judiska som den kristna

religionen, vilket inte hindrar honom från att i *Rom och Jerusalem* tala om "våra heliga skrifter", "våra fäders heliga språk", "vår kult", "de gudomliga lagarna", "Försynens vägar" och ett "rättfärdigt liv".¹¹⁴

Det är inte så att hans åsikter förändrades under årens lopp – i sin pseudo-sionistiska bok förklarar han att han inte ångrar sina tidigare gudlösa förehavanden. Nej, det är ett avsiktligt djävulskt virrvarr av idéer.¹¹⁵

Hess var jude och en av sionismens föregångare. På grund av att Hess, Marx och flera med dem var judar finns det människor som betraktar kommunismen som en judisk komplott. Man glömmer att Marx skrev en antisemitisk bok. Även i detta avseende gick han i Hess' fotspår. Denne "sionist" som höjer judendomen till skyarna skrev i *Über das Geldwesen* (Om det monetära systemet) följande: "Judarna, som i samhällshistorien haft rollen att förvandla mänskligheten till ett vilddjur, har fullföljt denna sin uppgift. Judendomens och kristendomens mysterium har avslöjats i den moderna kristna juden. Mysteriet med Kristi blod liksom mysteriet med judarnas gamla blodsdrykan blottas här som rovdjurets mysterium."¹¹⁶

Man behöver inte vara ängslig om man inte förstår dessa ord. De är skrivna "hoptrasslade i ett djävulskt virrvarr" och det enda som framgår klart är hatet mot judendomen. Hess är rasist, både judisk och antijudisk, alltefter behov i den anda som inspirerade hans verk och som han kallar "helig".

Hitler kan ha fått sin rasism från Hess. Den som hade lärt Marx att klasstillhörighet är en avgörande faktor har också sagt motsatsen: "Livet är en omedelbar produkt av rasen."¹¹⁷ Samhällsstruktur och sociala begrepp är typiska produkter av rasen. Rasproblemet ligger bakom alla nationalitets- och frihetssträvanden. Hela vår historia handlar om ras- och klasskamp. Kampen för rasen är det primära; klasskampen kommer i andra hand.¹¹⁸

Hur skall då Hess kunna vinna gehör för så många motstridiga idéer? "Jag kommer att använda svärdet mot alla medborgare som motsätter sig proletariats kamp."¹¹⁹ Samma ord ekar hos Marx: "Våldet är den barnmorska som hjälper fram det nya samhället ur det gamlas sköte."¹²⁰

Marx' förste läromästare var filosofen Hegel, som banade väg för Hess. Marx hade insupit gift från Hegel, som ansåg att kristendomen var värdelös i jämförelse med den gamla fina grekiska kulturen. Hegel skriver: "De kristna har hopat en

sådan massa anledningar att trösta sig i nöden . . . att vi egentligen borde beklaga att vi inte kan förlora en far eller en mor i veckan.” För grekerna däremot var en olycka en olycka och smärta var smärta.¹²¹

Kristendomen hade hånats i Tyskland före Hegel, men Hegel var den förste som hånade Jesus själv.

Man är vad man äter. Marx levde på sataniska idéer. Därför blev hans läror sataniska.

Sambandet mellan kommunism och satanism

Kommunisterna har för vana att upprätta frontorganisationer. Allt jag hittills anfört tyder på att de kommunistiska rörelserna i själva verket är frontorganisationer för ockult satanism. Detta förklarar också varför alla politiska, ekonomiska, kulturella och militära vapen som använts mot kommunismen har visat sig så ineffektiva. Satanism kan bara bekämpas med andliga vapen, inte materiella, annars uppstår bara en ny satanistisk frontorganisation när man besekrat en – som t ex nazismen.

Himmler, nazisternas inrikesminister, trodde att han var en reinkarnation av Henrik Fågelfångaren. Han trodde på möjligheten att använda ockulta makter i nazismens tjänst. Flera av de nazistiska ledarna sysslade med svart magi.

Orginform

Sovjets hemliga polis har skapat en gigantisk organisation i syfte att förgöra all världens kyrkor. Dess första mål är att motverka eller minska kyrkornas motstånd mot kommunismen. I andra hand söker den allierade inom kyrkorna för att kunna använda deras prestige i sin strävan att få över de troende i sitt läger. Detta departement kallas Orginform. Det har hemliga celler i alla länder och alla större religiösa samfund. Sannolikt riktar den främst in sig på de antikommunistiska organisationer och missioner som arbetar bakom järnridån. Kommunistagenter som specialiserat sig på propaganda och provokation infiltrerar kyrkor och missioner för att förbereda en ideologisk nedrustning av de trogna.

Departementets förste chef Vassilij Gorelov, var tidigare ortodox präst, en apostel som blivit en Judas. Högkvarteret

ligger i Warszawa. Nuvarande chefen heter Theodor Krasky.

Organisationen har en skola i Feodosia för träning av agenter i Latinamerika och en i Moskva för Nordamerika. Agenterna för England, Holland, Skandinavien m fl tränas i Siguel i Lettland och de som är avsedda för muslimska länder i Constantza i Rumänien.

Dessa skolor lär upp falska pastorer och katolska präster, imamer och rabbiner som är väl insatta i respektive religions teologi. Ibland lurar de sig in i kyrkor och missioner genom att låtsas vara flyktingar.

Tondi, en italiensk kommunist, gick igenom Lenin-skolan i Moskva. Därpå instruerades han av kommunistpartiet att gå in i en religiös orden. Han blev jesuit. Idag förklarar han sig öppet vara kommunist och har gift sig med en kamrat. Han är fortfarande aktiv i religiösa frågor för kommunistpartiets räkning och påstår sig ha fått förlåtelse av påven.¹²²

Grader i satanistisk initiering

Under initieringsceremonin för tredje graden måste den som skall invigas avlägga en ed att han i framtiden alltid bara skall göra det han själv vill. Detta står i klar motsats till Guds bud. Som jag nämnt är djävulskyddet en mycket gammal kult, äldre än kristendomen. Profeten Jesaja kan ha haft den i tankarna när han skrev: "var och en av oss ville vandra sin egen väg, men Herren lät allas vår missgärning drabba honom (Frälsaren)." Jesaja 53: 6

Vid initiering till sjunde graden skall satanisten avlägga en ed att alltid lyda principen "Ingenting är sant och allting är tillåtet". När Marx en gång lekte en frågetävling med sin dotter svarade han på frågan "Vilken är din favoritprincip?" med orden "Tvivla på allt".¹²³

I *Det Kommunistiska Manifestet* säger han ju också att hans mål är avskaffandet inte bara av all religion utan också av all moral, vilket gör allting tillåtet.

Jag blev förskräckt när jag läste sjunde gradens mysterium på en affisch vid Parisuniversitetet under upploppen 1968. Det hade förenklats till formeln "Det är förbjudet att förbjuda" vilket blir den logiska konsekvensen av "ingenting är sant och allting är tillåtet".

Ungdomarna förstod inte hur stupid formeln är. Om det är

förbjudet att förbjuda måste det också vara förbjudet att förbjuda förbjudandet. Om allting är tillåtet är också förbud tillåtna. De unga trodde att tillåta var detsamma som ge frihet. Marxisterna vet bättre. För dem innebär "Det är förbjudet att förbjuda" att det är förbjudet att förbjuda grymma diktaturer som Kinas och Sovjetunionens.

Kommunism är kollektiv demonbesatthet. I *Gulagarkipelagen* avslöjar Solsjenitsyn en del av de fasansfulla följderna för människors liv och själ.

Jag upprepar att jag är medveten om att jag inte har bevis, bara indicier. Problemet måste studeras grundligare av någon annan. Men det jag här har lagt fram räcker för att visa att marxisternas uppfattning av Marx är en myt. Det var inte proletariatets fattigdom som föranledde honom att arbeta för revolutionen. Han hade ingenting till övers för proletärer. Han kallade dem "dumskallar".

Marx älskade inte heller sina kamrater i kampen för kommunismen. Feiligrath kallade han "svin",¹²⁴ Lassalle kallade han "Judisk nigger",¹²⁵ och Bakunin "en teoretisk nolla".¹²⁶

En löjtnant Tjechov, som deltog i revolutionen 1848 och som brukade dricka tillsammans med Marx på nätterna, säger att Marx' självdyrkan hade uppslukat allt gott som hade funnits i honom.

Marx älskade inte mänskligheten. Mazzini, som kände honom väl, skriver att han hade "en destruktiv ande. Hans hjärta svämmar över inte av kärlek utan av hat till människorna".¹²⁷

Jag har inte funnit något vittnesbörd om motsatsen hos Marx' samtida. Människovännen Marx är en myt som konstruerats efter hans död.

Det var inte för att religionen stod i vägen för mänsklighetens lycka som Marx hatade den. Tvärtom, han ville bringa olycka över mänskligheten här på jorden och i all evighet. Han uttalade detta som sitt ideal. Hans mål var religionens tillintetgörande. Socialism, omtanke om proletariatet, humanitet – bara förevändningar.

När Marx hade läst Darwins *Om Arternas uppkomst* skrev han ett brev till Lassalle där han jublar över att Gud – åtminstone på det naturvetenskapliga området – hade fått "dödsstöten".¹²⁸ Vilken tanke dominerade alla andra i Marx' huvud? Var det proletariatets misär? Vad hade Darwins teori i så fall med det att göra? Eller var det möjligen så att Marx'

högsta mål var att tillintetgöra religionen?

Arbetarnas bästa var bara en förevändning. Där proletärer inte kämpar för socialistiska ideal utnyttjar marxisterna rasskillnader eller den så kallade generationsklyftan. Huvudsaken är att religionen bekämpas.

Marx trodde på helvetet och hans program var att skicka människorna dit.

Robin Goodfellow

Dokument som bevisar att Marx hade kontakter med en satanistisk sekt fortsätter att hopas. Marx skriver: "I de tecken som skrämmer medelklassen, aristokratien och regressionens profeter igenkänner vi vår gamle vän Robin Goodfellow, den gamla mullvaden som arbetar så snabbt under jorden – för revolutionen."¹²⁹

Personer som läst detta har tydligen aldrig tagit reda på vem han var, denne Robin Goodfellow, Marx' gamle vän, som arbetade för revolutionen. 1500-talspredikanten William Tyndale använder Robin Goodfellow som namn på djävulen.¹³⁰ I Shakespeares *En Midsommarnattsdröm* finns samma benämning.¹³¹

Enligt Marx, "kommunismens fader", var alltså en demon upphovsman till den kommunistiska revolutionen och hans personlige vän.

I Argentina har industrimän kidnappats av kommunistiska terroristgrupper som krävt miljoner i lösen. Dessa pengar har mångdubblats i kapitalistiska banker med hjälp av en viss Graiver, som också förmått fattiga människor att anförtro honom sina sparslantor. Med avkastningen finansierade han terrorister innan han gjorde bankrutt och ruinerade de fattiga spararna. Före detta presidenter i Argentina och toppjournalister var hans medbrottslingar, bl.a. en man som kallade sig Satanovsky. Jag påminner om att Stalin började skriva under pseudonymerna "Djävulens Son" och "Demonens Son"

Lenins grav

Jesus sade till församlingen i Pergamos (en stad i Mindre Asien) en mycket underlig mening: "Jag vet var du bor – på den plats där Satan har sin tron." (Uppenbarelseboken 2: 13.) Pergamos

var i gamla tider ett centrum för avgudadyrkan och troligen också för djävulsdyrkan. I Baedeker kan man läsa att det berömda Pergamos-altaret fanns i ett museum i Berlin fram till 1944. Tyska arkeologer hade grävt fram det. Under Hitlers satanistiska regim hade det funnits i nazi-Tysklands huvudstad.

Men detta är inte slutet på sagan om Satans tron. I Svenska Dagbladet den 27 januari 1948 kunde man läsa att sovjetarmén efter erövringen av Berlin hade flyttat Pergamos-altaret från Tyskland till Moskva.

Egendomligt nog har altaret aldrig ställts ut på något sovjetiskt museum. För vilket ändamål har det flyttats till Moskva? Vi har redan konstaterat att vissa toppmän i den sovjetiska hierarkin praktiserar satanistiska riter. Kan de ha reserverat Pergamos-altaret för sitt privata bruk? Många frågor förblir obesvarade. Föremål av så högt arkeologiskt värde brukar inte bara försvinna, de brukar vara museernas stolthet.

Vidare kunde man läsa i Svenska Dagbladet att arkitekten Stjusev, som byggde Lenins mausoleum, hade haft Satans-altaret till modell. Detta ägde rum 1924.¹³²

Tusentals sovjetmedborgare köar varje dag för att besöka satanshelgedomen där Lenins mumie bevaras. Religiösa ledare från hela världen betygar Lenin sin vördnad i detta monument rest åt Satan. Inte en dag går utan att blomsterkransar nedläggs här medan de kristna kyrkorna vid Röda Torget för länge sedan förvandlats till museer.

Satan härskar på ett uppenbart sätt i Sovjetunionen.

Det satanistiska templet i Pergamos var bara ett av många. Varför nämnde Jesus just det? Troligen inte för den obetydliga roll det spelade på den tiden. Hans ord var profetiska. Han syftade på nazismen och kommunismen som skulle hedra detta altare.

Reaktioner

Allt detta skriver jag i forskande syfte. Kristna tänkare, liksom alla andra, ger ofta efter för frestelsen att försöka bevisa sina förutfattade meningar. De nöjer sig inte alltid med att lägga fram det de verkligen har belägg för. Det händer att man hemfaller åt rena lögnen för att understryka sina argument.

Jag påstår mig inte ha funnit odisputabla bevis för att Marx var ansluten till en djävulsdyrkande sekt, men jag anser att

mycket tyder på detta. Det finns gott om tecken på sataniskt inflytande på hans liv och hans läror även om jag medger att det finns luckor i den tankekedja som kunde leda till en definitiv slutsats i denna fråga. Jag har tagit initiativet. Nu får andra fortsätta denna viktiga undersökning av sambandet mellan marxism och satanism.

Första upplagan av denna bok föranledde många intressanta brev. Många hälsade den som en ny upptäckt för förståelsen av marxismen och gav mig värdefulla tips om var jag kunde finna nytt material.

En holländare använde flera spalter i sin teologiska tidskrift till att förringa upptäckten betydelse. "Jaha", säger han, "Marx kan ha sysslat med svart magi, men vad spelar det för roll? Alla människor är syndare, alla har vi onda tankar. Låt oss inte oroas av detta".

Det är sant att vi alla är syndare, men alla är inte brottslingar. Alla är vi syndare, men en del av oss är mördare och andra är de rättfärdiga domare som dömer dem. Kommunismens brott är oöverträffade. Vilket annat politiskt system har gjort sig skyldigt till mord på sextio miljoner människor på femtio år som i Sovjet?¹³³ Sextio miljoner till har mördats i Kina. Det finns grader av syndfullhet och brottslighet. Den maximala brottsligheten härrör sig från det maximala sataniska inflytandet på grundaren av den moderna kommunismen. Marxismens liksom nazismens brott överträffar det vanliga. De är sataniska.

Jag har också fått brev från satanister som försvarar sin religion. En av dem skriver:

"Som försvar för satanismen behöver man bara anlita Bibeln som dokument. Tänk på alla tusentals människor, skapade till Guds avbild, märk väl, som gick under i eld och svavel (Sodom och Gomorra), alla dödliga farsoter av olika slag och inte minst syndafloden, då hela jordens befolkning drunknade med undantag av Noaks familj. Alla dessa katastrofer orsakades av en 'barmhärtig' Gud/Herre/Jehova. Vad kunde en obarmhärtig gud gjort som var värre? I hela Bibeln finns inte ett enda exempel på att Satan skulle ha orsakat någons död. Därför väljer jag Satan!"

Denne brevskrivare har inte läst Bibeln ordentligt. Döden kom till jorden genom Satans bedrägeri då han lurade Eva att synda. Brevskrivaren drar också sina slutsatser för tidigt. Gud är ännu inte färdig med sin Skapelse.

Från början är alla tavlor en meningslös, ful blandning av

streck och olika färgklickar. Det tog Leonardo tjugo år att fullborda den sköna Mona Lisa. Gud tar också tid på sig. Han skapar ting och förstör dem för att ge dem ny form. Fröet som varken har skönhet eller doft dör som frö för att bli en underbar, doftande blomma. Larver måste försvinna som larver för att bli vackra fjärilar. Gud låter människorna luttras av lidande och död. Skapelsens apoteos kommer att bli en ny himmel och en ny jord där rättfärdigheten triumferar. Då skall de som följt Satan lida i evig ånger.

Jesus gisslades och korsfästes. Men alla som vill lära känna Gud måste vända blicken till andra sidan graven, till Jesu uppståndelse och himmelfärd. Jesu fiender däremot som anstiftade hans död drog förintelse över sitt folk och sitt tempel och förlorade sin själ.

Vår motståndare ville förstå Gud med förnuftet, men det är inte det rätta sättet. Gud kan inte förstås, bara uppfattas av ett troende hjärta.

En man från Jamaica undrar om inte Amerika som exploaterar hans land är lika sataniskt som Marx. Svaret är nej. Amerikanerna är syndare som alla andra. Det finns i Amerika små grupper av djävulsdyrkare. Men den amerikanska nationen dyrkar inte djävulen.

Jag har också fått brev från marxister. *Nauka I Religia*, Moskvas ledande ateistiska tidning, innehåller en lång artikel av två filosofer, Belov och Sjilkin. De säger att "Wurmbrands temperament kan de största fotbollsspelare avundas honom. Han skjuter vilt. Denne kämpe manar till korståg mot Socialismen, som han kallar Satans avföda. Han har suttit i fängelse i Rumänien för att ha distribuerat statsfientlig religiös litteratur".¹³⁴

Två saker är anmärkningsvärda i artikeln: För det första att jag kallas "djävulsk präst" på grund av min bok *Var Karl Marx Satanist?* trots att författarna inte kan få fram en enda sak som motsäger min dokumentation. För det andra gratulerar författarna de kristna ledare, trots att de är motståndare till kommunismen, som tagit ställning mot mig. Motståndare till kommunismen kan så vara; bara de tar ställning mot Wurmbrand, kommunismens huvudfiende, har de Moskvas gillande.

Ett märkligt brev kom från en nigerian som hade varit fackföreningsledare i tjugo år. Mina skrifter hade fått honom att inse att Satan hade lett honom på avvägar. Han är nu kristen.

Till alla er, marxister . . .

Jag vänder mig nu till den vanlige marxisten: Du är inte besjälad av den anda som behärskade Hess, Marx och Engels. Du har känsla för dina medmänniskor; du respekterar dem och du vet med dig att du är med i den armé som kämpar för alla människors bästa. Du vill inte vara ett redskap i någon egendomlig satanistisk sekt. För dig kanske denna bok kan vara av värde.

Den satanistiska marxismen har en materialistisk filosofi som gör dess anhängare blinda för andliga realiteter. Det finns annat än materia. Det finns en andlig realitet av sanning, skönhet och ideal.

Det finns också en värld av onda andar. Dess överhuvud är Satan. För sitt högmodsk skull föll han och drog med sig en härskara av änglar. Han förförde människosläktets förfäder. Sedan syndafallet har hans bedrägeri upprepats och vidgats med alla upptänkliga metoder. Idag ser vi Guds vackra värld härjad av världskrig, blodiga revolutioner och kontrarevolutioner, diktaturer, utsugning, rasism av olika slag, falska religioner, agnosticism och ateism, brott och bedrägeri, otrohet i äktenskap och upproriska barn.

Mänskligheten har förlorat visionen av Gud.

Men vad har den fått i stället? Någonting bättre?

Människor har behov av att ha en religion. Har de inte kristendomen så blir det Satans religion och de kommer då att förfölja dem som inte dyrkar Satan.

Bara några få av kommunismens toppledare har medvetet varit och är satanister, men det finns också en omedveten satanism, precis som en del människor kan vara kristna i grund och botten utan att veta att Kristus är deras Gud. Man kan vara satanist omedvetet, utan att någonsin ha hört talas om att en sådan religion existerar. Man är det om man hatar begreppet Gud och Kristi namn, om man lever som om man bara hade en kropp och ingen själ, om man förnekar religiösa och moraliska principer.

Människor må ha övergivit Gud men Gud har aldrig övergivit dem han skapat. Han sände sin enfödde Son, Jesus Kristus, till världen. Som den förkroppsligade kärleken och medkänslan levde han på jorden, först som ett fattigt judiskt barn, sedan som en enkel timmerman och slutligen som rättfärdighetens läromästare. En fördärvad människa kan inte rädda sig själv mer än en

drunknande kan dra upp sig själv ur vattnet. Full av förståelse för våra inre konflikter tog Jesus på sig skulden för alla våra synder, även Marx' och hans anhängares synder, och utstod straffet för det vi gjort oss skyldiga till. Han sonade våra synder genom att dö på korset på Golgata efter de mest fruktansvärda förödmjukelser och lidanden.

Vi har Hans ord på att var och en som sätter sin tro till honom skall bli förlåten och få leva med Honom i evighetens paradiset.

Även de mest övertygade marxister kan räddas. Det förtjänar att påpekas att två sovjetiska nobelpristagare, Pasternak och Solsjenitsyn, båda f.d. kommunister som skildrat de grymheter den sataniska marxismen leder till, har bekänt sin tro på Kristus. Svetlana Allilueva, dotter till den värste av marxismens massmördare, har också blivit kristen.

Låt oss komma ihåg att Marx' ideal var att själv sjunka ned i helvetets avgrund och dra hela mänskligheten med sig. Låt oss inte följa honom på denna onda väg utan i stället följa Kristus som leder oss upp till ljusets, vishetens och kärlekens höjder, till en himmel av ousäglig härlighet.

Slutord

Det är omöjligt att jämföra Marx med Jesus. Jesus är inte större eller bättre än Marx. Han tillhör en helt annan kategori.

Marx var människa och troligen dyrkare av den Onde. Jesus är Gud som själv blev människa för att rädda mänskligheten.

Marx trodde att det skulle kunna gå att upprätta ett paradiset här på jorden. När sovjetkommunisterna försökte göra det blev resultatet ett inferno.

Jesu rike är inte av denna världen. Det är kärlekens, rättfärdighetens och sanningens rike. Han kallar alla dit, även marxister och satanister. "Kom till mig, ni alla som är trötta och tyngda av bördor, så skall jag ge er ro" (Matteus 11: 28). Tro på Honom och du skall få ett evigt liv i Hans himmelska paradiset.

Det finns ingen möjlighet till samförstånd mellan kristendom och marxism, lika litet som Gud och djävulen kan enas. Jesus kom till jorden för att förstöra den Ondes verk. (1 Joh. 3: 8). I Hans efterföljd vill de kristna förgöra marxismen samtidigt som de älskar marxisterna och försöker vinna dem för Kristus.

En del människor förklarar sig vara kristna marxister.

Antingen försöker de luras eller är själva lurade. Man kan inte vara kristen marxist lika litet som man kan vara kristen djävulsdyrkare.

Det finns en avgrund mellan kristendom och kommunism som bara kan överbryggas på ett enda sätt – marxisterna måste överge sin djävulsinspirerade mästare, ångra sina synder och följa Kristus.

Att hjälpa dem till detta är det huvudsakliga syftet med denna bok.

Marxisterna intresserar sig för sociala och politiska problem. Dessa problem måste lösas på annat sätt än med marxistiska lärosatser. För Marx var socialismen bara en täckmantel för hans diaboliska syfte – att för alltid störta mänskligheten i fördärvet. Kristus önskar vår eviga frälsning.

I kampen mot kommunismen kämpar vi "inte mot fiender av kött och blod utan mot makter och myndigheter, mot härskarna över denna mörkrets värld, mot ondskans andemakter i himlarymderna". (Efesierbrevet 6: 12)

Vi har att välja inte bara mellan abstrakt godhet och abstrakt ondska utan mellan Gud och Satan. Marx trodde på Gud och hatade Honom. Långt in på sin ålderdom trodde han på Satan och tillbad honom, som framgått av denna bok.

Den vanlige marxisten och marxistsympatisören bör inte följa Marx i denna andliga förvillelse. Låt oss förkasta den borgerlige Marx, mörkrets bärare, och i stället välja ödmjukhetens och ljusets sida med Kristus.

Donations for the missionary work started by late Pastor Richard Wurmbrand, continued now by his son, Michael Wurmbrand, may be sent to the nonprofit:

Help for Refugees
PO Box 5161
Torrance, CA 90510, USA
<https://helpforrefugees.com>

LISTA ÖVER FÖRKORTNINGAR

Marx, Karl und Friedrich, Engels, *Historisch-kritisch Gesamtausgabe. Werke, Schriften, Briefe*, på uppdrag av Marx-Engels Institutet, Moskva, utg. av David Rjazanov. Frankfurt am Main: Marx-Engels Archiv, 1927. Förkortas MEGA. Siffrorna anger volym, del och sida.

Marx, Karl und Friedrich Engels, *Werke* Berlin: Dietz-Verlag, 1974. Förkortas MEW. Volym anges i romerska siffror, sida i arabiska siffror.

Marx, Karl and Friedrich Engels, *Collected Works*. New York: International Publishers, 1974. Förkortas CW med volym och sida.

Payne, Robert, *Marx*. New York: Simon & Schuster, 1968.
Citeras som Payne.

Kursiveringar i citaten är författarens.

BIBLIOGRAFI

¹Marx, Karl und Friedrich Engels. *Zur Kritik der Hegelschen Rechtsphilosophie*. Einleitung. (Kritik av Hegels rättsfilosofi. Inledning) MEGA, I, 1, 607–608.

²Rev. Paul Oestreicher. *Sermons from Great St. Mary's*. London: Fontana, 1968, 278–280.

³Marx, Karl. *Die Vereinigung der Gläubigen mit Christo*. (De troendes förening med Kristus.) MEW, Suppl. Vol I, 600.

⁴Marx, Karl. *Betrachtung eines Jünglings bei der Wahl eines Berufes*. (Ung mans tankar vid valet av levnadsbana.) MEW, Suppl. Vol I, 594. Även Payne s. 34.

⁵Marx, Karl. *Kapitalet*. Staffanstorp 1969–73.

⁶Marx, Karl. *Archiv für die Geschichte des Sozialismus und der Arbeiterbewegung*. (Arkiv för socialismens och arbetarrörelsens historia.) MEGA, I, i (2), 182–183.

⁷Marx, Karl. "Des Verzweiflenden Gebet" (En förtvivlads bön). Ibid. 30.

⁸Ibid. 30–31.

⁹Marx, Karl. "Spielmann (Fiolspelaren). Ibid. 57–58.

¹⁰Marx, Karl. "Oulanem", akt. 1, scen 1. Ibid. 60.

¹¹Akt 1, scen 2. Ibid. 63.

¹²Akt 1, scen 3. Ibid. 68.

¹³Marx, Karl. Louis Bonapartes den 18:e brumaire. *Marxismens Klassiker*, Stockholm 1971. MEW VIII, 119.

¹⁴Marx, Karl. "Oulanem", Akt 1, scen 3. MEGA, I, i, (2), 68.

¹⁵Ibid.

¹⁶Marx, Karl. Brev den 10 november 1837 till hans fader. Ibid. 218.

¹⁷Marx, Heinrich. Brev den 10 februari 1838 till Karl Marx. Ibid. 229.

¹⁸Marx, Heinrich. Brev den 2 mars 1837 till Karl Marx. Ibid. 203.

¹⁹Marx, Karl. "Hegel", Ibid. 41–42.

²⁰Marx, Karl. "Das bleiche Mädchen" (Den bleka jungfrun). Ibid. 55–57.

²¹Marx, Karl. *Über die Differenz der demokratischen und*

- epikureischen Naturphilosophie*. Vorrede. (Skillnaden mellan Demokritos' och Epikuros' naturfilosofi. Företal). Ibid. 10.
- ²²von Westphalen, Jenny. *Mohr und General, Erinnerungen an Marx und Engels* (Moren och generalen, minnen av Marx och Engels). Berlin, Dietz Verlag, 1964, 273–274.
- ²³Payne, Robert. *Marx*. New York: Simon & Schuster, 1968, 317.
- ²⁴Ibid.
- ²⁵Marx, Karl. "Die Rheinische Zeitung" Der Kommunismus und die Augsburger Allgemeine Zeitung. MEGA, I, i, (1), 263.
- ²⁶Hess, Moses. Brev den 2 september 1841 till Bertold Auerbach. MEGA, I, i (2), 261.
- ²⁷Jung, Georg. Brev den 18 oktober 1841 till Arnold Ruge. Ibid. 261–262.
- ²⁸Marx, Karl. *Zur Kritik der Hegelschen Rechtsphilosophie. Einleitung* (Kritik av Hegels rättsfilosofi. Inledning.) MEGA, I, i (1), 614.
- ²⁹Enzensberger, Hans. *Gespräche mit Marx und Engels* (Samtal med Marx och Engels). Frankfurt am Main: Insel Verlag, 1973, 17.
- ³⁰Hastings, James. *Encyclopedia of Religion and Ethics*. New York, Charles Scribner's Sons, 1921, XI, 756.
- ³¹Bakunin, Michail. *Gud och Staten*. Stockholm, Federativ, 1977.
- ³²Gul, Roman. *Dzerjinskij*. Paris, utg. av förf., 1936. På ryska, s. 81.
- ³³Enzensberger, Hans. A a, s 407.
- ³⁴Proudhon, Pierre-Joseph. *Philosophie de la Misère* (Eländets filosofi). Paris, Union Générale d'Éditions, 1964, 199–200.
- ³⁵Ibid. 200–201.
- ³⁶Boyer, Charles. *The Philosophy of Communism*. 10. The political Atheism of Communism, by Iginio Giordani. New York, Fordham University Press, 1952, 134.
- ³⁷Marx, Karl. "Spielmann" (Fiolspelaren). MEGA I, i (2), 57–58.
- ³⁸Rubin, Jerry. *Snacka inte bara!* Stockholm Pan/Norstedt 1971. Amerikanska originalets titel: *Do IT*. New York, Simon & Schuster, 1970, s. 249.
- ³⁹Marx, Karl. "Menschenstolz" (Människans Stolthet). MEGA I, i (2), 50.
- ⁴⁰Marx, Karl. Brev den 10 november 1837 till hans fader. Ibid. 219.

- ⁴¹Jung, Georg. Brev den 18 oktober 1841 till Arnold Ruge. Ibid. 261–262.
- ⁴²Künzli, Arnold. *Karl Marx. Eine Psychographie* (Karl Marx, en psykografi). Zürich, Europa Verlag, 1966.
- ⁴³Rjazanov, David. *Karl Marx: Man, Thinker and Revolutionist* (Karl Marx som människa, tänkare och revolutionär). New York, International Publishers, 1927.
- ⁴⁴Mehring, Franz. *Karl Marx, hans livs historia*. Stockholm 1971.
- ⁴⁵Ibid.
- ⁴⁶Ibid.
- ⁴⁷Bauer, Bruno. Brev den 6 december 1841 till Arnold Ruge. MEGA, I, 1 (2) 263.
- ⁴⁸Melskij, A. *Evangelist Nenavisti* (Hatad evangelist, Karl Marx' liv). Berlin, Za Pravdu, 1933. På ryska, s. 48.
- ⁴⁹Engels, Friedrich. *Naturens Dialektik* Stockholm, Gidlund, 1975.
- ⁵⁰Engels, Friedrich. Gedicht, wahrscheinlich von Anfang 1837 (Dikt – sannolikt skriven vintern 1837). MEGA, I, ii, 465.
- ⁵¹Engels, Friedrich. Brev från juli 1839 till bröderna Gräber. Ibid. 531.
- ⁵²Engels, Friedrich. *Schelling und die Offenbarung* (Schelling och Uppenbarelsen). MEGA, 247–249.
- ⁵³Marx, Karl and Frederick Engels. *Selected Works*. London, Lawrence and Wishart, 1958, s. 52.
- ⁵⁴Heuer, Rolv. *Genie und Reichtum* (Geni och rikedom). Wien, Bertelsmann Sachbuchverlag, 1971, 167–168.
- ⁵⁵Marx, Karl. Brev den 27 februari 1852 till Friedrich Engels. MEW, XXVIII, 30.
- ⁵⁶Engels, Friedrich. Brev den 2 mars 1852 till Karl Marx. Ibid. 33.
- ⁵⁷Marx, Karl. Brev den 8 mars 1855 till Friedrich Engels. Ibid. 438.
- ⁵⁸Marx, Karl. Brev den 2 december 1863 till Friedrich Engels. MEW, XXX, 376.
- ⁵⁹Künzli, Arnold. A.a. s. 187.
- ⁶⁰Wolfe, Bertram. *Marxism – One Hundred Years in the Life of a Doctrine*. New York, The Dial Press, 1965, s. 32.
- ⁶¹Marx, Karl and Friedrich Engels. *The Russian Menace to Europe* (Det ryska hotet mot Europa). Glencoe, The Free Press, 1952, s. 63.
- ⁶²Tsuzuki, Chushichi. *The Life of Eleanor Marx*. A socialist

Tragedy. Oxford, Clarendon Press, 1967, s. 85.

⁶³Tatford, Frederick. *The Prince of Darkness* (Mörkrets Furste). Eastbourne, Bible & Advent Testimony Movement, 1967.

⁶⁴Riis, Sergius Martin. *Karl Marx, Master of Fraud* (Karl Marx, bedrägeriets mästare). New York, Robert Speller, 1962, s. 11.

⁶⁵Marx, Edgar. Brev den 31 mars 1854 till Karl Marx. MEW, II, 18.

⁶⁶Marx, Jenny. Brev (daten t efter 11 augusti 1844) till Karl Marx. MEW, Suppl. vol I, 652.

⁶⁷Mehring, Franz. *Karl Marx, hans livs historia*. Stockholm 1971.

⁶⁸Mehring, Franz. *Karl Marx – Geschichte seines Lebens*. Berlin, Dietz Verlag, 1964, s. 18. *Karl Marx – The Story of his Life*. New York, Covici, Firede, 1935, s. 32.

⁶⁹Marx, Karl. Brev den 20 maj 1882 till Friedrich Engels. MEW. XXXV, s. 65.

⁷⁰Kaufmann, Walter. *Hegel*. Garden City, Doubleday, 1965, s. 288.

⁷¹Lenin, V. Illitj. *Samlade Verk*. Moskva, Politiska Litteraturförlaget, 1964. På ryska. Vol. 45, s. 86.

⁷²Ibid. Vol. 54, 86–87.

⁷³Katkov, George. *The Trial of Bukharin* (Rättegången mot Bukarin). London, B.T. Batsford Ltd., 1969, 1, s. 29.

⁷⁴Medvedev, Roy. *Let History Judge*. The Origins and consequences of Stalinism. New York, Alfred Knopf, 1971, s. 183.

⁷⁵Avtorkhanov, Abdurachman. *Bolsjevismens Brottslingar*. Frankfurt am Main, Possev Verlag. På ryska. Grani nr 89–90. 324–325.

⁷⁶Avtorkhanov, Abdurachman. *Maktens Teknologi*. Frankfurt am Main, Possev Verlag, 1973. På ryska. 198–201.

⁷⁷Zach, Manfred. *Mao Tse-Tung*. Esslingen, Bechtle Verlag, 1969, s. 13.

⁷⁸Solsjenitsyn, Aleksander. *Gulagarkipelagen*. Stockholm, W & W, 1974.

⁷⁹”Russkaja Misl” (Den Ryska Tanken), Paris, 13 mars 1975. På ryska.

⁸⁰”Sovjetskaja Molodjoj” (Sovjets Ungdom). Moskva 14 februari 1976. På ryska.

⁸¹”Rhein-Nec kar Zeitung”, Heidelberg 5 februari 1968. Kulturminister antwortet Studentenpfarrer (Ecklesiastikministern svarar studentpräst).

- ⁸²''Kommunisma Uzvara'' (Kommunismens Seger). Riga, april 1974. På litauiska.
- ⁸³Levitin-Krasnov, Anatolij. *Böse Jahre* (Onda år). Lüzern, Rex Verlag 1977, 144–145.
- ⁸⁴Lenin, Illitj. A.a. vol. 48, 226–227.
- ⁸⁵''Pravoslavnaja Rus'' (Det ortodoxa Ryssland). San Francisco, nr 20, 1977. På ryska.
- ⁸⁶Allilueva, Svetlana. Tjugo brev till en vän. Stockholm 1967.
- ⁸⁷Bacu, D. *Piteshti*. Madrid, Colectia Dacoromania, 1963, 71, s. 187. På rumänska.
- ⁸⁸Dudko. *O nashem upovanii* (Om vårt hopp). Paris, YMCA Press, 1975. På ryska, s. 51.
- ⁸⁹Sjafarevitj, Igor. *La législation sur la religion en URSS* (Religiös lagstiftning i Sovjetunionen). Paris, Seuil, 1974, 67–71. På franska.
- ⁹⁰Ostrander, Sheila och Lynn Schröder. *PSI – psykiska upptäckter bakom järnridån*. Malmö, Bergh, 1974.
- ⁹¹''Novie Rosskoje Slovo'' (Det Nya ryska Språket). New York 30 juli 1975. På ryska. Para-Psychology in the USSR, 2.
- ⁹²Hyde, Montgomery. *Stalin*. The History of a dictator. London, Rupert hart-Davis, 28–29.
- ⁹³Michel, Karl Markus. *Politische Katechismen: Volney, Kleist, Hess* (Politiska doktriner: Volney, Kleist, Hess). Frankfurt am Main, Insel Verlag, 1966. *Röd Katekes för det tyska folket av Moses Hess*, 71–73.
- ⁹⁴Hess, Moses. Brev den 2 september 1841 till Berthold Auerbach. MEGA, I, i (2), 261.
- ⁹⁵Jung, Georg. Brev den 18 oktober 1841 till Arnold Ruge. Ibid.
- ⁹⁶Hess, Moses. *Rome and Jerusalem*. New York, Philosophical Library, 1958, s. 10.
- ⁹⁷Ibid, s. 15.
- ⁹⁸Hess, Moses. *Ausgewählte Schriften* (Valda Skrifter). Rom und Jerusalem. Köln, Melzer Verlag, 1962, s. 229.
- ⁹⁹Hess, Moses. *Rome and Jerusalem*. New York, Philosophical Library, 1958, s. 18.
- ¹⁰⁰Hess, Moses. Ibid, s. 27.
- ¹⁰¹Hess, Moses. *Ausgewählte Schriften*. Köln, Melzer Verlag, 1962, 236–237.
- ¹⁰²Ibid, s. 308.
- ¹⁰³Ibid, s. 243.
- ¹⁰⁴Ibid, s. 324.
- ¹⁰⁵*Kommunistisches Bekenntnis in Fragen und Antworten*

(Kommunistisk bekännelse i frågor och svar). Ibid, s. 190.

¹⁰⁶*Die eine und ganze Freiheit* (Den enda sanna friheten). Ibid, s. 149.

¹⁰⁷*Philosophie der Tat* (Handlingens filosofi). Ibid, s. 138.

¹⁰⁸Silberner, Edmund. *Moses Hess*. Leiden, Brill, 1966, s. 31.

¹⁰⁹Ibid, s. 32.

¹¹⁰Ibid, s. 121.

¹¹¹Ibid, s. 421.

¹¹²Dudko. A.a. s. 53.

¹¹³Silberner, Edmund. A.a. s. 421.

¹¹⁴Ibid.

¹¹⁵Ibid, s. 418.

¹¹⁶Hess, Moses. *Philosophische Sozialistische Schriften. 13. Über das Geldwesen* (Filosofisk-socialistiska skrifter. Om det Monetära systemet). Berlin, Akademie-Verlag, 1961, s. 345.

¹¹⁷Hess, Moses. *Rome and Jerusalem*. New York, Philosophical Library, 1958, s. 44.

¹¹⁸Hess, Moses. Ibid, s. 10.

¹¹⁹Hess, Moses. *Briefwechsel*. Brev den 9 december 1863 till Lassalle. Haag, Mouton & Co, 1959, s. 459.

¹²⁰Marx, Karl. *Das Kapital*. MEW, XXIII, s. 779. *Kapitalet*, Staffanstorp 1969-73.

¹²¹Hegel, G.F.W. *Werke Fragment über Volksreligion und Christentum* (Skrifter. Fragment rörande folkreligion och kristendom). Frankfurt am Main, Suhrkamp Verlag, 1971, I, 35-36.

¹²²de Villemarest, P.F. *Les Pourvoyeurs du Goulag* (Gulags leverantörer). Genève, Famot, 1976, vol III, 233 och ff. På franska.

¹²³Rjazanov, David. *David Marx als Denker, Mensch und Revolutionär* (Karl Marx som människa, tänkare och revolutionär). Wien, Verlag für Literatur und Politik, 1928, 149-150.

¹²⁴Künzli, Arnold. A.a. s. 352.

¹²⁵Glickson, Moshe. *The Jewish Complex of Karl Marx* (Det judiska komplexet hos Karl Marx). New York, Herzl Press, Pamphlet No. 20. 1961, s. 40.

¹²⁷Ibid. 372-373.

¹²⁸Marx, Karl. Brev den 16 januari till Lassalle. MEW, XXX, s. 578.

¹²⁹Payne, Robert. A.a. s. 306.

¹³⁰Tyndale. *Works*. Parker Soc., 1849, citerat i Oxford English Dictionary. Oxford, Clarendon Press, 1933, vol. VIII, s. 735.

¹³¹Shakespeare, William. "En Midsommarnattsdröm", akt II, scen 1.

¹³²Svenska Dagbladet den 27 januari 1948. "En oförglömlig kväll" av Alexej Stjusev.

¹³³Solsjenitsyn, Aleksander. A.a.

¹³⁴"Nauka I Religia" (Vetenskap och Religion). Moskva, december 1976. På ryska.